

Vaduguns

Otrdiena ● 2021. gada 27. aprīlis

CENA tirdzniecībā 0,80 EUR

Biznesa ideja

4.

Nav draugos ar cūkmēnu

Mirkis! Motokluba "Spieki vējā" biedri (foto) atklāja, ka aprīļa beigas ir motociklistu Jaunais gads, kas nereti iekrīt vienā dienā ar Lielo talku.

Edgars Gabranovs

24.aprīlī Valsts prezidents Egils Levits uzsvēra, ka Lielā talka ir aicinājums mums visiem dzīvot kopā ar dabu, nevis pret to. Prezidenta kungam piekrīt motokluba "Spieki vējā" viri, kuri sestdien atklāja motosezonu.

Motokluba "Spieki vējā" prezidents Andis Grāvītis taujāts, kādi ir šīs sezonas plāni, atzina, ka, ķemot vērā epidemioloģiskos apstākļus valstī, 2021.gada motociklu sezonu katrs klubs atklāja individuāli, pēc saviem ieskatiem: "Šorit sieva jautāja, vai patiesām šādos laikapstākļos brauksim uz Mazsalacu? Atjokoju, ka brauksim tiktāl, kamēr ieraudzīsim pirmo valsts ceļu uzturētāju - sniega tirītāju. Visticamāk, pabrauksim Vidzemes virzienā. Motociklistiem sezonas atklāšana ir tas pats, kas citiem Vasarsvētki, Ziemassvētki. Tie ir mūsu svētki!" Sprīžot par Lielo talku, A.Grāvītis atgādināja, ka motociklisti ir solida tauta, kas nav draugos ar cūkmēnu: "Mēs aiz sevis atstājam tīru vidi. Lielo talku vērtēju divējādi, - man nav jāvāc citu mēslī. Otrkārt, cilvēki ir jāizglīto. Vai tas ir iespējams? Jā, ja redzu, ka jaunietis izmet kādu bundžiņu, pudeli vai papīra glāzi, palūdz tu pacelt, paskaidrojot, ka tāpat brauks uz degvielas staciju, kur atkritumus var arī izmest. Tas nostrādā!" Lūgts atklāt, vai varētu atdzimt mūspusē iecienītais

festivāls "Motociklistu vasara", klubu prezidents pavēstīja, ka nekad nevajag teikt 'nekad': "Acīmredzot viss notiek likumsakarīgi. Gribējām paņemt pauzīti, atvilkt elpu, bet iesākās pandēmija. Laikam tam visam tā bija arī jānotiek, kaut gan negribas "Motociklistu vasaru" nolikt plauktā, kur tā apaug ar putekļiem."

Šobrīd motoklubā "Spieki vējā" darbojas sešpadsmit biedri, tostarp Andris Vējiņš. Viņš neslēpa, ka cūkmēnu Latvijā diemžēl ir vairāk nekā gribētos: "Palūkojieties uz ceļmalām. Nereti kauns pat skatīties. Esiet prātīgi!" A.Vējiņam piekrita Nauris Pommers. "Aiz sevis atkritumi ir jāsavāc. Domājiet ar galvu," vēlēja Jānis Dokāns. Savukārt Ainārs Dokāns jokoja, ka arī viņam ir pazīstami cūkmēni, kuri savus varoņdarbus lielākoties atstāj pie ūdenstilpēm: "Solidi makšķernieki aiz sevis atstāj tīru vidi. No rīta paspēju patalkot Dublukalna kapos, kur strādājām attālinātā distancē. Vai maius salasīju? Noteikti!" Arī Inārs Keišs nosoda cūkošanos, bet Andis Grāvītis piebilda, ka viņu tracina fakts, ka ir cilvēki, kuri dažādas drazas izmet mežos. "To es nespēju saprast. Es šos cilvēkus sodītu ar visbargāko sodu. Arī manā privātmežā ir izmētātas pudeles un citi atkritumi. Sirds sāp, to redzot," piebilda klubu prezidents. Viņš bija piesardzīgs jautājumā par motokluba šī gada plāniem. Tie esot lieli, bet viss atkarīgs no situācijas valstī un pasaulei.

Īszinās

Nākamajā
Vaduguni

● **Pārvilina uz Liepāju**
Saruna ar balvenieti Deinu Poli

● **Bērnus atrod ne tikai kāpostos**
Gulbenes pusē zied papīra puķes

Covid-19

(25.aprīlis)

Baltinavas novads 1-5
Balvu novads 67
Rugāju novads 1-5
Viļakas novads 19

Slimību profilakses un kontroles centra (SPKC) aktuālkie dati.

Baltinavieši un rugājieši turpinās mācīties klātienē

Šonedēļ 1.- 6. un 12.klases, kā arī 7.-9. un 10.-11.klases pēc rotācijas principa klātienē varēs mācīties 44 epidemioloģiski drošajās pašvaldībām, tostarp Baltinavas un Rugāju novados, kas ir par 11 pašvaldībām mazāk nekā iepriekšējā nedēļā, liecina

Donoru diena Balvos

29.aprīlī no pulksten 9 līdz 13 Balvu muižā, Brīvības ielā 47, Valsts asinsdonoru centrs rīkos asins donoru dienu.

Pārcelta darba diena

Darba diena 3.maijā no valsts budžeta finansējamās institūcijās pārcelta uz 8.maiju. Darba likumā noteikts, ka pirmssvētku dienām darbdienas ilgums saisināms par vienu stundu, ja darba koplīgumā, darba kārtības noteikumos vai darba līgumā nav noteikts īsāks darba laiks. Līdz ar to darba laiks ir saisināms un 8.maijā jāstrādā saisināto pirmssvētku dienas darba laiku, kas būtu bijis jānostrādā 3.maijā.

Vārds žurnālistam

Zinaida Loginā

Aizvadīta Lielā talka. Neskototies uz sniegū un lietu, kas mijās ar saules stariem, čakli pastrādājuši daudzi rosiņi un zaļi domājoši cilvēki, kopjot ezeru un upju krastus, meža un ceļa malas, arī strādājot pie savu māju labiekārtosanas. Par to, ko kurš paveicis, liecina ieraksti sociālajos tīklos. Vairāk gan publicējušies dažādu partiju deputātu kandidāti, sak' lūk, kā mēs strādājam! Tas, protams, ir labi. Priekšzīme ir jārāda, jo, ievēlētiem dažādos posteņos, šīs prasmes būs jāliek lietā vispirms. Problemu politiķiem būs ne mazums, to risinājumus iedzīvotāji cer sagaidīt no jaunās domes. Jau tagad redakcijas automātiskajā atbildētājā un personīgās telefonsarunās lasītāji diskutē par deviņu partiju programmām un solījumiem. Vienu vīrieti uztrauc fakts, kur jaunie nems naudu, ja vecajiem domniekiem nebija? Kur augs viņu naudas koks? Citi savos redzējumos ir strikti, sakot, ka jānomaina viss, pilnīgi viss, jo visur valda *bardaks!* Daudzus uztrauc, ka jaunatne brauc projām, bet pēc pandēmijas aizbrauks vēl un vēl. Sāpīgs un politiķiem grūti risināmās jautājums būs darba vietas. Cits bilst, ka Latgalē izmirst pilsētas. Bet tā jau ir valsts mēroga problēma. Daži uzskata, lai vai ko ievēlētu domē, agri vai vēlu viņi *aplauzīsies*, jo viss lielā mērā ir atkarīgs no mūsu valdības, kas strādā (vai sēž, kā saka lasītāji) Rigā un savā starpā tikai lamājas. Risināmu problēmu ir un būs ļoti daudz. Viedokļu ir daudz. Tikai solījumi, ka izdarīs to vai to, ka komanda būs stipra un vienota, var palikt arī tikai kā skaļa partijas reklāma. Bet to rādis laiks. Kā saka, - dzīvosim, redzēsim!

Latvijā

Policija izmeklē vairākas versijas. Valsts policija izmeklē vairākas versijas par notikušo Tukumā, kur naktī uz piektdienu smagus apdegumus guva homoseksuālu vīriešu pāris. Viens puvis apliepts ar degšķidrumu un aizdedzināts. Abi vīrieši jau agrāk saņēmuši draudus, bet Tukuma policija atteikusies ierosināt kriminālprocesu. Cietušie ir Artis Jaunkļaviņš un Normunds Kindzulis, kuriem priekšā smags ārstēšanās un rehabilitācijas process.

Vakcinēti tikai divi procenti. Nacionālā veselības dienesta dati liecina, ka vakcinācija pret Covid-19 pabeigta tikai 2% Latvijas iedzīvotāju. Visvairāk ar pirmo poti savakcinēti izglītības iestāžu darbinieki - 614, personas vecumā virs 60 gadiem - 594, personas ar hroniskām slimībām - 505, operatīvo dienestu darbinieki - 228 un nozaru prioritāro iestāžu darbinieki - 194.

Nebūs jāievēro pašizolācija. Atbraucējiem no Lielbritānijas pašizolācija pēc iebraukšanas Latvijā nebūs jāievēro. Savukārt atbraucējiem no visām Eiropas Savienības valstīm, kur saslimstības rādītājs (14 dienu kumulatīvais rādītājs uz 100 tūkstošiem iedzīvotāju) ir augstāks par 50, jāievēro 10 dienu pašizolācija. Jaunākie saraksti un pašizolācijas prasības stājās spēkā ar 24.aprīli.

Sprāgst karstā ūdens caurule. Rīgas dome mājas, kurā dzīvo 18 cilvēki, renovācijā ieguldījusi vairāk nekā 800000 euro. Pati ēka un dzīvokļi ārēji ir patiesām skaistī - gluži kā krāsns konfektes papīrītis, kas slēpj nelāgu pārsteigumu. Māju atkal piemeklējušas problēmas - naktī katlu mājā sprāgusi karstā ūdens caurule, un sācis noplūst karstais ūdens. Lielākā daļa dzīvokļu pelē, regulāri notiek likstas ar ūdensvada un kanalizācijas sistēmu.

Uzvaras parkā zied sakuras. Latvijas galvaspilsētā Uzvaras parkā uzziedējušas sakuras. Parka apmeklētāji steidz iemūžināt burvigos ziedus un ne visai patikamajos laika apstākjos bauda krāšņākos pavasara mirklus. Sakuras Uzvaras parkā iestādītas 2012.gadā, pateicoties Japānas vēstniecībai Rīgā. Pēc tam sakuru stādījumi papildināti.

(No interneta portāliem www.tvnet.lv, www.lsm.lv)

Atsākušās klātienes mācības Baltinavas vidusskolā

Ja acis mirdz, tātad saprot!

Skolas ikdienā. Pēc mācību atsākšanās klātienē Baltinavas vidusskolā 11.klase skolu apmeklē rotācijas kārtībā (skat. augšējā attēlā), bet pirmsskolā nodarbības turpinās, kā līdz šim. Pirmsskolas 4-5-gadīgo grupa apgūst tēmu "Ūdeņi dabā".

Ingrīda Zinkovska

Arī Baltinavas novads iekļauts epidemioloģiski drošāko novadu sarakstā, tāpēc 19.aprīli skolā tika atjaunotas klātienes mācības. Aizvadīta pirmā mācību nedēļa. Iespaidos, sajūtās un secinājumos dalās pedagoģi un skolēni. "Mēs jutāmies kā 1.septembri, it kā mācību gads tikko būtu sācies,- pilni emociju par dažādiem iespādiem, ar domām, kā būs tālāk, bet katrā ziņā patīkami pārsteigtī, ka beidzot ļauts atgriezties skolā koplā pulkā," savas sajūtas raksturoja skolotāja, 9.klasses audzinātāja Ivetā Logina.

Mācības klātienē Baltinavas vidusskolā atjaunotas 1.- 6. un 12.klasei katrai dienai, pārējām klasēm - divas dienas nedēļā rotācijas kārtībā. Skolēni un pedagoģi ievēro epidemioloģiskās drošības normas.

Baltinavas vidusskolā, kā visās mācību iestādēs Latvijā, mācības attālināti sākās jau pagājušā mācību gada beigās. Šī mācību gada 2.semestrī, pēc rudens brīvdienām, skola atkal turpināja strādāt attālināti. "Šī nedēļa ir pirmā, kad mēs esam drošais novads un kad mums notiek mācības 1.-6.klasēm klātienē, kā arī 12.klasei, kas saistīts ar gatavošanos centralizētajiem eksāmeniem, un pēc rotācijas principa 7., 8., 9., 10., 11.klasēm. Līdz ar atgriešanos skolā mainījies arī stundu saraksts. Šajā nedēļā esam atgriezušies pie vecā, īstā stundu saraksta, notiek gan klātienes, gan neklātienes konsultācijas, jo skolotāji gatavo skolēnus centralizētajiem eksāmeniem," saka direktora vietniece mācību darbā TATJANA ZAČESTE.

Attālinātās mācības direktora vietniece, protams, vērtē ar dalītām emocijām. Tie bērni, kuri apzinīgāki, cītīgāk mācījušies attālinātajā mācību procesā, konsultējušies ar skolotājiem, ir labāk sagatavojušies, bet tie, kuri bijuši mazāk apzinīgi, nav tik augstā limenī. "Tagad skolotāji redz, kur ir tie *robi* jeb vājās vietas, kur jāpiestrādā visiem kopā atlikušajās nedēļās. 12.klasei pirmais eksāmens svešvalodā paredzēts jau 11.maijā," atklāj skolotāja. Par *burvju nūjiņu* viņa šajā laikā uzskata konsultācijas - gan attālinātās, gan klātienes, kas palīdz mazināt plausi skolēnu izglītības līmeni. Arī vecāku atsaucību. Ja skolēns nepieslēdzās nodarbībām *Zoomā*, skolotāji to uzskatīja par kavētu stundu, zīnoja vecākiem, kuri iniciatīvu ņēma savās rokās un bieži vien turpat mājās norisinājās sarunas: "Ak, tāl! Kāpēc neesi pieslēdzies "Zoom"?"

Baltinavas vidusskolu šogad gatavojas absolvēt ZANE TABORE. Jautāta par izjūtām, atgriežoties skolas solā, jauniete tās vērtēja divējādi - i prieks satikties ar skolotājiem, klassesbiedriem, skolasbiedriem, bet bija jau pierasts mācīties mājās pie datora. Ja pirmā stunda nebija tiešaistē, no rīta varēja arī ilgāk pagulēt, tagad jāpošas un jājet uz skolu. Turklāt reizi nedēļā jānodod arī siekalu tests. Par *robiem* zināšanās Zane nesūdzas, jo iepriekš jau apmeklējusi konsultācijas, un arī

tagad skolotāji cenšas atkārtot mācību vielu priekšmetos, kuros jākārto eksāmeni.

Diagnosticējošie darbi jākārto arī 9.klases audzēkņiem, kuri šogad beidz pamatskolu. Skolēniem vēl atlicis noslēdzotais diagnosticējošais darbs matemātikā, kas ir arī grūtākais. "Labāks rezultāts, protams, būtu, ja bērni būtu mācījušies klātienē. Personīgi es kā skolotāja to jūtu. Man patik būt savstarpēji ciešā kontaktā ar bērniem. Kad paskatos viņiem acis un redzu,- ja acis mirdz, tātad viņi saprot, ko es stāstu. Caur datoru un *Zoomu* to nevar sajust. Bērni atklāti to nesaka, bet, ja ar viņiem pa vienam parunājies, viņi saka, ka grib iet uz skolu, jo skolā labāk saprot mācību vielu. Ja kaut ko nesaprot, tūlīt pasaka, bet datorā to ir grūtāk saredzēt. Un vēl,- ja cilvēciņš ir kautrīgs, viņš to neteiks," secina 9.klasses audzinātāja IVETA LOGINA.

Pirmiņu skolotāja Baltinavas vidusskolā ir VIJA JERMAĀNĀ. Viņa apmierināta ar savu audzēkņu sekmēm, gan mācoties attālināti, gan tagad, tiekoties klātienē. "Viņiem bija interesanti mācīties, gan izmantojot datoru un satiekoties ekrānā, gan tagad atkal satikties skolā, darboties kopā. Tagad, protams, ja ir kas neskaidrs, var pajautāt, kā varbūt pietrūka *Zoomā*. Tādēļ, mācoties attālināti, atbildība vairāk gūlās uz vecāku pleciem," saka audzinātāja. Skolotājai prieks, ka šie bērni, atnākot uz skolu, jau prata lasīt un rakstīt, bija labi sagatavoti mācībām 1.klasē, ko salīdzinoši viņa nevar teikt par saviem iepriekšējiem darba gadiem, kad dažiem vēl bija jāmācās burti. Bērni ir apķērīgi un prātīgi. Turklat vislielākajā klasē skolā - 1.klasē - mācās 14 bērni. "Protams, mācoties mājās, sekmes bija atkarīgas arī no tā, vai bērnām ir telefons, ar ko nofotografēt darbiņu un atsūtīt skolotājai. Ne visiem bija arī datori, dažam tikai mammas telefons, ko varēja izmantot mācībās. Tas tāds lielais mīnuss. Taču bērni lasa labi, ja nu vienīgi rēķināšana galvā kādam sagādā vēl grūtības. Man jāsaka paldies vecākiem par mūsu sadarbību," V.Jermaānā pauž gandarijumu par godam aizvadīto, salīdzinoši grūtu mācību posmu.

Ne mazāk svarīga nozīme skolas dzīvē ir skolēnu, skolotāju un skolas darbinieku veselības un drošības jautājumiem, ko paredz valstī noteiktie epidemioloģiskās drošības nosacījumi. Skolas medicīnas māsa SILVIJA GABRANOVA jau saņēmusi abas vakcīnas. Viņa vakcinējusies ar "AstraZeneca" vakcīnu. Arī Baltinavas skolotāji, sākoties valstī izsludinātajai izglītības darbinieku vakcinācijai, pieteikušies vakcinācijai gan ģimenes ārstes praksē, gan kopējā rindā. "Ja rinda pienāk, viņi brauc uz vakcinācijas kabinetu Balvos, jo mums ir ļoti ierobežots vakcīnu un resursu skaits," skaidro medicīnas darbiniece. Regulāri uz Covid-19 infekciju tiek testēti skolas darbinieki un 12.klases audzēkņi. Protams, tas rada stresu gan darbiniekiem, gan bērniem, jo situācija ar Covid-19 valstī ir mainīga.

Foto - no personīgā arhīva

Kā vērtējat šogad plānoto dziesmu un deju svētku norisi netradicionālā formātā?

Viedokļi

Dejošana ir kā dzīvesveids

LUCIJA BUKŠA, Rugāju bērnu deju kolektīva "Kipariņi" un VPDK Rugāji vadītāja

Par to, kā šogad notiks XII Latvijas Skolu jaunatnes dziesmu un deju svētki, vēl pāragri spriest, jo viss būs atkarīgs no epidemioloģiskās situācijas valstī. Viennozīmīgi, ka jebkādi pasākumi notiks tikai tad, ja netiks apdraudēta

bērnu veselību. Esmu dzirdējusi viedokli, ka bērni ilgu laiku nav mēģinājuši, viņiem nekas nesānāks, kvalitāte būs zema un svētkus nevajag rīkot. Tam nepiekritu. Kolektīviem repertuārs jau bija apgūts pagājušajā gadā, jo notika repertuāra pārbaudes skates. Tiklīdz atļaus strādāt, bērni nāks uz mēģinājumiem un visu atcerēsies. Skolotāji ir ļoti atbildīgi - īems papildus mēģinājumus, tādēļ kvalitāte necietīs. Apsveicami, ka organizatori apsver vairākus svētku norises variantus, arī to, ka bērni dziedāt, dejet un muziķēt brauks uz Rigu. Bet pirms tam kolektīviem savas programmas būtu jāatrāda skolās, pagastos, pilsetās, novados. Jāepriecina arī vietējie skatītāji. Pozitīvi skatos uz deju lieluzveduma "Saule vija zelta rotu" radošās komandas aicinājumu katram dejotājam piedalīties vienota lielkoncerta fināla videoklipa izveidē. Bērnam būs stimuls iemācīties kombinācijas, skaisti nodejot, jo pēc tam gala rezultātu redzēs ļoti daudz skatītāju.

Savulaik darbojos kā skolu deju kolektīvu virsvadītāja. Veidoju programmas un organizēju skolēnu kolektīvu dalību festivālos "Latvju bērni danci veda" dažādās Latvijas pilsetās, skolu jaunatnes radošajos festivālos Balvos, svētkos Rīgā. Tādēļ droši varu apgalvot, ka bērniem

svētkus vajag. Tas ir tas mērķis, ko uzstāda kolektīva vadītājs, ar ko motivē bērnus darboties un saprot, cik augsta latīņa jāpacel. Un balva par izlietajiem sviedriem daudzu gadu garumā ir svētku izbaudišana Rīgā. Lai arī uz vienu dienu, bez skaitstājiem zīmējumiem, bērniem ir jādejo Daugavas stadionā un korim ir jādzied Mežaparka estrādē. Izvēle par piedāļšanos paliks skolotāju un vecāku pusē. Tas nozīmēs braukt četras stundas līdz Rīgai, visu dienu pavadīt mēģinājumos, koncertā, un tad vēl nogurdiņošais atpakaļceļš... Pēc priedzes zinu, ka bērni var izdarīt visu, jo ar prieku ir braukuši un dejotāji festivālos "Latvju bērni danci veda" Valmierā, Ogrē, Alūksnē, Rēzeknē, Valkā, Krāslavā, Daugavpilī, Gulbenē, Jēkabpilī, Preiļos - gan saulē, gan lietū un vējā. Mazie bērni var skaisti noiet gājienā cauri visai Rīgai un pajautāt: "Kad mēs vēl iesim pārgājienā?" Nebūšanas aizmiršīs, bet emocijas paliks. Un tas būs iemesls, kāpēc bērns nākamajā rudenī turpinās piedalīties pašdarbības pulciņā un skolotājam jautās: "Kur mēs brauksim šogad?"

Attālinātais mācību process ir sagādājis lielas raizes gan skolotājiem, gan bērniem un vecākiem. Tādēļ, iespējams, bērni deju skolotāju dotajiem uzdevumiem pandēmijas apstākļos

nepieslēdzās ar visu atdevi. Pati vadu Rugāju bērnu deju kolektīvu "Kipariņi" un vidējās paaudzes deju kopu (VPDK) "Rugāji". Intensīvi strādājām arī attālināti. Bērniem izveidoju privātu "Facebook" lapu, kurā ievietoju dažādus pildāmos uzdevumus. Vecāki bija ļoti atsaucīgi, bērni radoši darbojās. Vidējās paaudzes dejotāji arī pildīja manus uzdevumus, tos varēja aplūkot VPDK "Rugāji" "Facebook" lapā. Izveidoju solo dejas atsevišķiem dejotājiem, tagad priecājamies par rezultātu. Sadarbībā ar Lazdukalna saietu namu turpinām darbu pie projekta "Līgavas kleitas stāsts" un gatavojamies sarīkot pasākumu. Visinteresantākais projektiņš attālinātā darba procesā bija piedāļšanās Latvijas Lauksaimniecības universitātes Būvniecības un inženierzinātņu fakultātes organizētajā virtuālajā Masku ballē, par ko abi mani kolektīvi dabūja išpāroto pateicības balvu. Jāsaka, ka mēģinājumi ierastajā režīmā nenotika, taču komunikācijā un kāda uzdevuma pildīšanā pieslēdzās pilnīgi visi dejotāji. Kā būs tad, kad sāksim strādāt ierastajā režīmā, varam tikai minēt. To rādis laiks. Nedomāju, ka būs kolektīvi, kas izjuks un nebūs spējīgi atsākt darbu. Dejošana visdrīzāk ir dzīvesveids, tādēļ visi ļoti gaida atkalsatīšanos un koncertus.

Vislabākā ziņa – svētki būs!

BAIBA VĪKSNINA, balveniete, dejo tautu deju kolektīvā "Rika"

Latviešu dziesmu un deju svētki ir kaut kas vairāk nekā tikai svētki. Tie ir svētki, kuros tautieši sanāk kopā un, roku rokā, plecu pie pleca, svin dziesmu un deju. Tās ir neaprakstāmas emocijas, kuras iegūtas visas svētku nedēļas garumā. Esmu lepna, ka mūsu tautai ir šādi grandiozi svētki, bet vislielākais gandarijums par

to, ka man bijusi iespēja tajos piedalīties. Pagājušā gada vasarā vajadzēja norisināties XII Latvijas Skolu jaunatnes dziesmu un deju svētkiem. Tie būtu mani piektie Dziesmu un deju svētki, kuros esmu piedalījusies gan kā tautu deju un mūsdienu deju dejotāja, gan arī kopā ar pūtēju orķestri.

Atceros savus pirmos svētkus, kad mācījos tikai 2.klasē, bet dejotāja pie 5.-6.klašu tautas deju kolektīva. Tā bija emocijām bagāta nedēļa - satraumēju kāju, pamanijos pazaudēt savu deju kolektīvu, bet, protams, viss beidzās labi - svētki izdevās un tagad var gremdēties atmiņās.

Nu jau pagājis vairāk nekā gads, kopš dzīvojam šo aprobežoto dzīvi, un viena no manām vēlēšanām ir, lai viss ātrāk iejetu ierastajās dzīves sliedēs. Tāpēc, kad marta sākumā deju kolektīva WhatsApp čatiņā saņēmu pozitīvu ziņu no deju kolektīva vadītāja, ka svētki būs, biju sajūsmā. Paredzēts, ka svētkos piedalīsimies 2.augustā Rīgā, Mežaparka Atpūtas alejā, kur pa dienu būs mēģinājumi, bet vakarā koncerts, kuru filmēs un vēlāk pārraidīs televīzijā.

Fakts, ka XII Latvijas Skolu jaunatnes dziesmu un deju svētki varētu notikt, ir prieks visiem dalībniekiem. Nav nozīmes, kādā formātā tie tiks aizvadīti, galvenais, ka būs. Protams, skatītāji ir ļoti liela daļa no šiem svētkiem. Ir patīkami, skrienot nost no deju plača vai noejet no Meža-

parka Lielās estrādes, saņemt gaviles, uzslavas un pateicības vārdus: "Paldies, jūs esat malači!" Taču patlaban un arī ierastajā svētku formātā tas nav primārais. Daudzi man varētu piekrīt, ka uzstājamies vispirms sev un tikai tad ciemam. Mēs zinām, ka mums jāizskatās reprezentabli, nedrīkstam pieļaut kļūdas, taču dejotājot, pavismam aizmirstas, ka apkārt ir arī citi cilvēki, kuri mūs vērtē. Ja paši izbaudisim mirkli, tad skaidri zināms, ka patiks arī ciemam.

Lielākais darbs, gatavojoties svētkiem, tiek aizvadīts mēģinājumos. Šķiet, pēdējo reizi mēģinājumā biju septembrī vai oktobrī, no tā brīža tie vairs nav notikuši. Tikai pagājušajā nedēļā pirmo reizi pusgada laikā atkal satikāmies, protams, ievērojot visus valstī norādītos noteikumus. Tā kā mēģinājām ārā, piedzīvojām arī pirmo negaisu. Bijām no galvas līdz kājām slapji, taču tas mūs neatturēja no dejosanas. Arī svētku laikā, neatkarīgi no laikapstākļiem, jā piedalās mēģinājumos. Mēģinājumā ie-mācījāmies deju lielkoncerta "Saule vija zelta rotu" fināla deju "Svinēt sauli". Šī deja ir videoprojekts, kuru vēlāk maijā, izmantojot "Zoom" platformu, dejos un filmēs svētkiem.

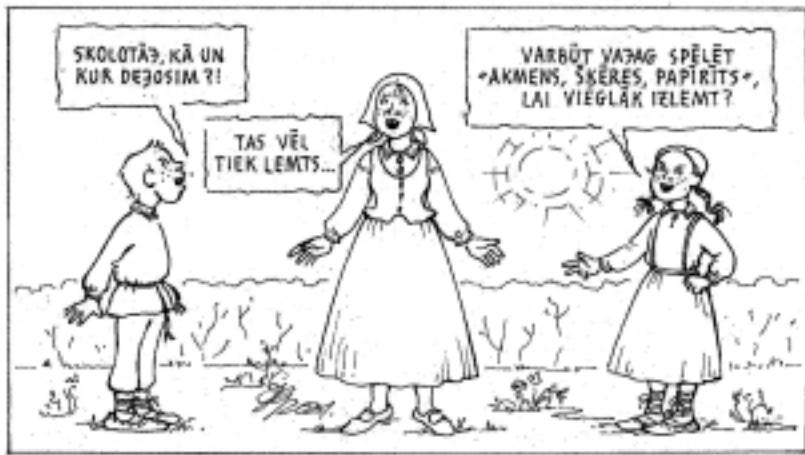
Nenoliegšu, ka pašreizējie ierobežojumi liez sasajust īsto svētku garu, kopības sajūtu un pašu celazīmes izcīnīšanu uz šiem svētkiem. Uztraukuma taureņi, kas lidinās pa vēderu pirms

stāšanās žūrijas priekšā, patiesais prieks pēc rezultātu paziņošanas – to visu šogad neizjustīsim. It īpaši tie, kuriem šie svētki būs pirmie. Katri svētki, kuros esmu bijusi, ir pozitīvām emocijām pārpildīti. Īpaši emocionāli tie bija pirms trīs gadiem. Klūstot vecākai, tā pa īstam izprotu šo svētku vērtību un izbaudu tos. Noslēguma koncertā, kad pēdējo reizi no dejotājiem fināla deju, izskanēja pēdējie pateicības vārdi... Sariesās asaras acis, paskatījos uz saviem deju biedriem un pārējiem dejotājiem - visi raud. Tās bija gan prieka, gan bēdu asaras, jo gribas, lai šie svētki turpinās. Vai šī gada svētkos to varēs sajust? Tās noteikti būs savādākas emocijas, bet noteikti tikpat nozīmīgas.

Mēs katrs esam unikāls, un tādi arī būs šie svētki – unikāli. Tos mēs atcerēsimies vēl ilgi. Pats galvenais celājām uz svētkiem ir nepazaudēt ticību un cerību, ka tie tiešām varētu notikt. Noprotu, ka svētki ilgs trīs mēnešu garumā un norisināsies dažādos Latvijas novados. Super, nedēļas vietā mums būs trīs mēnešus ilgi svētki, un tie norisināsies dažādos novados. Domāju, tā ir labāk izvēle, jo būs mazāks risks, ka šie svētki varētu atnest jaunu Covid-19 uzliesmojuma vilni. Esmu pozitīvi noskaņota, ticus, ka viss notiks, tāpēc arī saviem deju biedriem un pārējiem dalībniekiem novēlu nezaudēt degsmi un pozitīvismu. Tiksīmies svētkos!

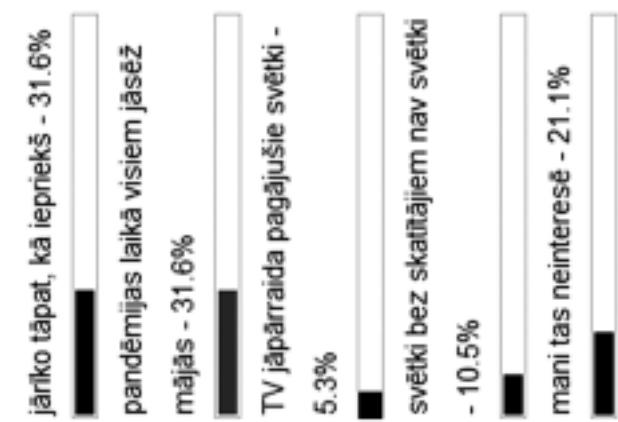
Viedokļus uzsklausīja A.Ločmelis un S.Karavočika

Re, kā!

Aptaujas rezultāti "Vaduguns" mājas lapā www.vaduguns.lv

Kā vērtējat šogad plānoto dziesmu un deju svētku norisi netradicionālā formātā?

“Mana biznesa ideja Baltinavā”

Uzvar tetovēšanas ideja un “Esteres dārzi”

Ingrīda Zinkovska

Jau ceturto gadu Baltinavas novadā notika biznesa ideju konkurs “Mana biznesa ideja Baltinavā”. Uzvaras laurus plūca RITVARA CAREVA projekts ar romantisko nosaukumu “Zemnieku saimniecības “Esteres dārzi” smiltsērkšķu dārza veidošana” un ELINAS ZELČAS projekts “Tetovēšanas piederumu iekārtu iegāde un elektrības pieslēguma ierīkošana, studija - kafejnīca”. “Visas idejas bija labas, žēl, ka varēja atbalstīt tikai divas. Sešas no tām bija iesnieguši jaunieši vai jaunās ģimenes, kuras dzīvo Baltinavā vai plāno uz Baltinavu pārcelties,” saka vērtēšanas komisijas locekle, pašvaldības speciāliste Silvija Buklovska.

Baltinavas novada dome 2021.gada 25.februārī pieņēma lēmumu par biznesa ideju konkursa “Mana biznesa ideja Baltinavā” izsludināšanu. Tājā varēja piedalīties fiziskas un juridiskas personas, kuras īsteno vai plāno īstenot uzņēmējdarbību Baltinavas novadā. Vienam projektam plānotā atbalsta summa paredzēta līdz 2000 euro. Idejas pieteikums bija jāiesniedz līdz 31.martam. Projektus piecu cilvēku sastāvā (komisijas priekšsēdētājs Jānis Bubnovs, loceklī Guntis Pundurs, Silvija Buklovska, Lilita Kukoja un Velta Mitke) izvērtēja līdz 12.aprīlim.

Izvērtēšanas komisijas priekšsēdētājs J.Bubnovs atlāj, ka šogad projektu konkurence bija vislielākā - bija iesniegti septiņi projekti, līdz ar to bija grūti izšķirties. Visas idejas bija labas un visas gribējās atbalstīt, bet, ņemot vērā finansējumu, varēja atbalstīt tikai divas. “Diezgan daudz izšķīra tas, ka desmit punktus varēja nopelnīt tie, kuri projektu iesniedza pirmo reizi. Ja divi projekti bija vienlīdz spēcīgi, tad tas, kurš iesniedza otro reizi, zaudēja uz desmit punktu rēķina,” secina izvērtēšanas komisijas priekšsēdētājs.

Arī komisijas locekle S.Buklovska atzīst, ka visas idejas bija labas,- kura labāk, kura vājāk izstrādāta. Bija ideja par pārvietojamā pirts kubulu iegādāšanos, par keramikas darbnīcas iekārtu papildināšanu, par vasaras nometnes organizēšanu pilsētniekiem laukos, par to, ka nedēļas nogali pilsētnieki varētu pavadīt lauku sētā darbojoties un strādājot, bet vakarā atpūsties pie ugunskura. Bija projekts par ūdens tūrisma attīstību. Katrs komisijas loceklis projektus vērtēja individuāli, matemātiski tika izrēķināts vidējais punktu skaits. Plus desmit punktus saņēma tas idejas iesniedzējs, kurš startēja pirmo reizi. Sešus no septiņiem projektiem iesniedza jaunieši, kuri dzīvo Baltinavā vai gatavojas pārcelties uz dzīvi laukos. “Nav tā, ka lauki izmirst!” pārliecināta Silvija.

Iestāda pirmo kociņu. Dace un Ritvars savā smiltsērkšķu plantācijā iestādīja pirmo kociņu. “Arī pēdējo,” smējas Ritvars, jo pietrūka piecu stādiņu, ko Ritvars nupat, aizvadītajā svētdienā, atveda no Valmieras.

Viss tā forši sakrita!

Vēl nebūdams oficiāli informēts par biznesa ideju konkursa rezultātiem, RITVARS CAREVS ar ģimeni aizvadītajās aprīļa brīvdienās iestādīja savā mantotajā zemē 1200 smiltsērkšķu stādu,- vienā reizē 800, bet otrā 400. Pavasarī laiks steidzina! Ar vai bez uzvaras konkursā viņš to būtu darījis, bet šoreiz viss laimīgi sakrita. Par to arī saruna ar Ritvaru pašu.

Cik zināms, vecāki Jums dzīvo Briežuciemā, pats, šķiet, kādu laiku esat projām. Kā radās doma piedālīties biznesa ideju konkursā Baltinavā?

-Pēc augstskolas beigšanas abi ar draudzeni, tagadējo dzīvesbiedri, palikām Valmieras pusē. Astoņus gadus nostrādāju pasākumu organizēšanas jomā, bet šogad Covid-19 dēļ nekādi pasākumi nenotika, līdz ar to nācās pārorientēties. Tagad tanī pašā uzņēmumā strādāju citā struktūrvienībā, esmu veikala vadītājs. Baltinavas novadā no vectēva esmu mantojis zemi. Šogad izdomājām, ka zemīti varētu likt lietā. Bet bija jākārtā papīru lietas, tādēļ piedeklärējos atpakaļ Baltinavas novadā. Šobrīd nav lielu grūtību to izdarīt,- hops, hops, un jau esu deklarējies jaunā vietā. Jā, prasība bija, ka biznesa ideju konkursa dalībniekiem savais bizness jāveido novadā, līdz ar to tās visas lietas bija vieglāk organizēt. Tagad mani nodokļi nāks par labu Baltinavas novadam.

Kā radās ideja par smiltsērkšķiem?

-Mēs jau ilgāku laiku domājām, ko darīt - kiplokus audzēt vairāk nekā piemājas dārzā, vai ko citu. Šogad iedomājos, ka varētu audzēt smiltsērkšķus, un būtībā jau bijām tam sagatavojušies un ievākuši informāciju. Aicinājums piedālīties biznesa ideju konkursā nāca kā zibens spēriens no skaidrām debesīm, bet labā nozīmē. Šogad gribējām sākt to darīt, un tieši šogad izsludināja konkursu. Martā mēs saorganizējāmies un uzrakstījām projektu, jo sieva Dace ir projektu vadītāja Valmieras tehnikumā, un arī viņai šis projekts nebija nekas jauns. Patlaban gan sieva atrodas bērna kopšanas atvaiņinājumā, mums ir maza meitiņa Estere.

Cik liela ir mantotā zeme?

-Lauksaimniecības zeme ir trīs hektāri. Vienu hektāru iestādījam ar smiltsērkšķiem, šogad vairāk nedarīsim neko, bet tuvākajos gados apstādīto platību domājam paplašināt līdz diviem hektāriem. Tad jāskatās, vai visos trīs hektāros stādīt smiltsērkšķus, vai vienā hektārā varētu iestādīt arī cidonijas. Esam reģistrujuši zemnieku saimniecību “Esteres dārzi”. Redzēs, kā viss izvērtīsies! Lielākais kavēklis visam ir laika trūkums.

Smiltsērkšķu audzēšanā jāiegulda daudz pūļu?

-Katrā dienu nav jāsēž klāt, bet diezgan daudz. Pirmajos

Talcinieki. Iestādīt “Esteres dārzu” desmit mēnešus jaunajai Esterai talkā nāca radiņi gan no tēta, gan mammai puses. Esteres tētis stāsta, ka mazulīte ļoti pacietīgi izbaudīja procesu, jo laiks bija labs. Arī talcinieki dabūja pirmo lauka iedegumu uz rokām vai sejas. Smiltsērkšķi iestādīti augsnē, kur sajaukusies smilts, māls un melnzeme. Plantācija atrodas piekalnē, kur ir diezgan vējains, kas sekmēs ziedu apputeksnēšanos.

gados svarīgi ir appļaut zāli, jo stādi nedrīkst būt īsāki par zāli, tad tie uzreiz tiek nomākti, svarīga arī laistišana. Ja vasara ir lietaina, laistiņi nevajag. Ja sausa, tad ar laistišanu jārēķinās. To grūti paredzēt. Sākumā ar to mums palīdzēs sievas vecāki, jo viņiem ir traktors ar mucu, ko var piepildīt ar ūdeni no diķa. Ar laiku, protams, par to vajadzētu domāt nopietnāk, ierīkot kādu dziļurbumu.

Kad var gaidīt pirmo ražu?

-Pirmajiem 800 augiem ražu, visticamāk, varēs gaidīt pēc gada. Tas ir nākamais rudens. Bet viengadīgie stādiņi ražu dos pēc 2-3 gadiem. 800 ir vienas šķirnes stādiņi, bet 400 - trīs dažadas šķirnes. Stādiņi nav nekādi lielie - aptuveni 1,20 metri ar saknītēm. Lielākajiem novākšana ir tikai ar rokām, tehnika

tur īsti neder, bet mazākajiem ogas nogriežamas ar zariņiem katru otro gadu.

Kad piezvanīju Jums, atradāties Sabile, uz kurieni devāties pēc stādiem. Kāpēc tik tālu?

-Stādi laikus jāpieprasā, pat gadu iepriekš. Mēs to grāsījāmies darīt, bet lielas cerības uz projektu nelikām,- būs, būs, nebūs, nebūs! Bet viss tā forši sakrita. Latgalē un Vidzemē arī ir stādaudzētāji, bet viņiem stādu nebija tik daudz, cik mums vajadzēja, tādēļ pēc stādiem nācās braukt uz Sabili, tos iegādājāmies arī Pūrē. Tur tie labākie stādi arī ir. Salikām busījā, atvedām un iestādījām. Pašvaldības finansiālais atspāids ir diezgan liels, lai smiltsērkšķu audzēšanu uzsāktu ar zināmu drošības sajūtu.

Foto - no personīgā arhīva

Foto - no personīgā arhīva

Jura dienas tirgus Viļakā

Katrai puķei ir sava skaistums

Vēss, vējains un ar lietu atnāca Viļakā rikotās Jura dienas tirgus rīts. Lai vai kā, ļaudis tomēr sabrauca un bija krietni daudz gan pārdevēju un preču, gan arī pircēju. Kā jau pavasarī, vairums preču sortimenta bija par labu dārziem vai siltumnīcām, jo aprīlis un maijs ir stādišanas un sēšanas laiks.

Foto - M.Sprudzāne

Patikami tirgoties. Ilzei bija darba pilnas rokas, jo stādaudzētavas preču sortiments ieinteresēja ļoti daudzus pircējus. Viņa pati nāk no Viļakas puses, tāpēc šo pusē labi pazīst un priečājas par cilvēku viesmīlibu un atsaucību. "Pērk visu – ābeles, plūmes un ķiršus. Topā ir vasaras ābele 'Konfetnaja' un rudeniņgās 'Auksis' un 'Dace'. Arī daudzas citas ir ļoti labas šķirnes," viņa pastāstīja.

Foto - M.Sprudzāne

Garšo un izskatās labi. Balvenieša Kaspara tirgotās ogas un zaļumi vilināja jau pa gabalu, kārdinot ar lielajām, skaistajām zemeņogām un mellenēm. Ne velti tantēm bija grūti paitē garām, neko nenopērkot. Tiesa, šie kārumi mērojuši ceļu no Polijas, Bulgārijas vai Spānijas – tur, kur saule un siltums. Müspuses pārdevēji darbojas kā tirdzniecības starpnieki. Līdz vietējās izcelsmes ogām vēl jāpagaida, tādēļ ir iespēja nogaršot audzēto siltajās zemēs.

Foto - M.Sprudzāne

Daudzgadīgo puķu laiks. Vēl nekas nav nokavēts, lai dārzā atrastu vietu un dobes papildinātu ar daudzgadīgo puķu klāstu. Baltinaviete Maruta bija atvedusi pašas audzētos dažnedažādus augus, atklājot, ka mājās viņai netrūkst arī viengadīgo puķu sējumu, kas arī pēc kāda laika tiks piedāvātas. "Katra puķe savā laikā ir skaista. Vajag tikai neaizmirst tās ik pa laikam izravēt," teica baltinaviete.

Foto - M.Sprudzāne

Ar mežinieka dvēseli. Aldis Pušpurs no Susājiem vai katrā izdevības reizē nopērk kādu stādāmo materiālu. Šoreiz iegādājies vairākus augļu kociņus, kas noderēs dāvanai bijušajam kaimiņam Jurim, un vēl šo to arī sev pašam. Aldis pavasari nepēļ, jo aizvien atrod darāmo. Viņš ir noskaņojies maijā savā lauku sētā vērt valā muzeja durvis un sagaidīt ciemiņus: "Man viss ir labi, es nečikstu!"

Foto - M.Sprudzāne

Priecīga un darbīga. Skaidrīte no Mednevas uz savām mājām aizveda nopirkto ziemas šķirnes ābelīti, trīs vīnogas un agros kartupeļus. Savu dārzu viņa jau uzrušinājusi, tagad zied narcises un agrās tulpiņas. Zaļumi un salāti iesēti pirms laba laika, un tos jau var nobaudīt pusdienu. Iestādīti arī tomāti, nebēdājot, ka varētu apsalt, jo ir kvalitatīva siltumnīca, un ļoti vēsajās naktīs Skaidrīte nepaslinkos ielikt sildītāju. "Man patik strādāt dārzā un rušināties, man viss aug un izdodas," viņa teica neviltotā priekā.

Foto - M.Sprudzāne

Bulciņas izpirka pirmās. Pašražotie gardumi – maize un bulciņas – ilgi uz galda nestāvēja. Jau pirmajā tirgus stundā prece bija gandrīz izpirktā, un Aijai Pumpurei atlīka vērot, kā viņas vēlo nakts stundu darbs ir aizgājis tautiņās.

Foto - M.Sprudzāne

No Aizpurves ciema. Jāņa Zelča ģimenes saimniecībā tur ap 30 vistām, tādēļ sakrājas olas pārdošanai. Viņš atklāja, ka šai precei ir labs noiets, jo olas garšo visiem. Tās ir daudzkrāsainas, bez tam laukos vistas vasarā staigā savā valā, baudot sauli un zaļumus. Baro tās ar pašaudzētiem miežiem. Arī tirgus dienā olu kastītes bija pieprasītas.

Lappusi sagatavoja M.Sprudzāne

Lauku darbu pavasaris

Priecājas par ziemājiem un pukojas par zosīm

Maruta Sprudzāne

Kāds jaunāko klašu skolēns, atbildot uz skolotājas jautājumu, pašreizējo ga-dalaiku noraksturoja teikdams,- šis pavasaris ir nožēlojams. Acīmredzot domādams pārlieku mainīgos laika ap-stākļus, kad mījas saule, vējš, lietus un sniegs. Lai kāds arī aprīlis šogad nebūtu, laukos darbi sen jau sākušies.

Ar jaunu sparu un iedvesmu

Rugāju novada lauku attīstības speciāliste VELTA LEONE stāsta, ka Lazdukalna pusē lauku platības ir mitrākas nekā citos pagastos, jo daļēji tur iestiepjas Lubānas mitrājs, taču pavasaris atnācis arī šeit.

Lazdukalna pagasta Mastarīgā dzīvo un saimnieko jaunais lauksaimnieks JĀNIS KINDZULS, kurš savas saimniecības attīstībai piesaista arī dažādu projektu finansējumu. Saimnieciskā darbība sākta salīdzinoši nesen, viņa lauki atrodas dažādās Rugāju novada pusēs, kur vien izdevies atrast brīvu zemi. Pērnajā rudenī viņš iesēja vairāk nekā 70 hektāros dažādu kultūru ziemājus. Tagad redzams, ka ziemas kvieši un rudzi pārziemojuši diezgan labi, priece arī ziemas rapsis. Pirmo reizi bija iesēti ziemas mieži, un pārziemošanas rezultāts Jāni patīkami pārsteidz. Tagad, pavasarī, plānots iesēt ap 100 ha vasarāju. Zirņi jau iesēti, uzsākta auzu sēja. Jaunums saimniekošanā šogad būs lucernas sējums. Tas sēts ar domu uzlabot lopbarības kvalitāti, toties lauksaimniecības tehnikas parku papildinās

jauns skābsiena ruļļu ietinējs. Iespēju robežās plāno sniegt arī pakalpojumus, vairāk tieši sienas presēšanā.

Latvijā pēdējos gados arvien populārāka kļūst augsnes bezaršanas tehnoloģijas izmanotošana graudaugu audzēšanā. Arī Jānis izlases veidā sāk pielietot minimālo augsnes apstrādi.

Optimistiski pavasara darbos meties arī VALDIS ANČS. Viņam ziemāji bija iesēti 7ha platībā, tie saņēmuši papildmēlojumu un atgūst košo zaļumu. Valdim lielākā dala lauku uzarta jau rudenī, tāpēc tagad notiek gatavošanās auzu sējai. Šopavasārā plānots iesēt ap 9 ha auzu un miežu. Visa sēkla sagatavota un iztīrīta jau rudenī.

"Man ir sajūta, ka arī citi zemnieki ar prieku un cerību metas zemes darbos gan dārzos, gan tīrumos, jo negrasās visu laiku medijos klausīties tikai par Covid briesmām," saka konsultante. Viņa stāsta, ka novadā daudzi zemnieki pukojas par zosu un citu putnu nedarbiem. Jānis piesauc 5 hektāru ziemāju lauku Pokratā, kur vienā vakarā lauki bijis koši zaļš, bet nākamajā - jau brūns ar zaļām salīņām 5-8 metru rādiusā ap uzstādītajiem putnubiedēķiem.

Palīdz citiem un praktizējas pats

Kopš pērnā gada novembra par lauku konsultantu augkopībā LLKC Balvu birojā strādā MĀRTIŅŠ ŠTĀLS no Rugājiem. Birojā viņš ir sastopams divas darbdienas nedēļā, jo strādā nepilnu slodzi. Mārtiņš stāsta, ka pavasaris zemniekiem rit spraigi: kultūraugu sējumi

Foto - no personīgā arhīva

Lauku konsultants augkopības jomā. Mārtiņš Štāls darbu Balvu birojā atrada, pabeidzot studijas Latvijas Lauksaimniecības universitātē Jelgavā, iegūdamas 'agronoma grādu'. Viņš strādā arī savā zemnieku saimniecībā Rugāju novadā, apsaimniekojot 60 hektāru platību, un audzē ziemas rūdzus, kviešus un miežus. Tieši augkopība ir tā joma, kas viņam iet pie sirds un kur gribas iegūt plašas zināšanas, liekot lietā teoriju ar praktisko dzīves pusī. Dzīvot laukos rosinājis arī vecāku piemērs, ļaujot saprast zemes un dabas spēku un pārliecību, ka tieši lauksaimniecība ir tas, kas jāizvēlas savā turpmākajā dzīvē.

saņēmuši virsmēlojumu, tagad sastrādā augsti un sēj. Protams, rosība notiek arī siltumnīcās un mazdārziņos. Mārtiņš vērtē, ka pavasaris iet savu gaitu, un viss notiek. Sējumu platībām vajag mitrumu, tādēļ labi būtu sagaidīt lietu. "Tiklīdz uzlīs, tā lauki aizies uz urā. Tagad var sēt gandrīz visus vasarāju kultūraugus pēc kārtas. Zaļo ziemāji, labi izskatās gan rapsis, gan kvieši. Mūspusē tie nenosala, uznākot aukstuma vilnim, jo zemi klāja sniegs. Vienā otrā zemākā vietā gan var redzēt izslīkšanu," vērtē konsultants.

Piemiņa horeogrāfam un deju pedagogam

Atceras novadnieku Imantu Magoni

Zinaida Logina

19.aprīli Balvu Centrālā bibliotēka rīkoja tiešsaistes tikšanos, lai pieminētu vienu no spilgtākajiem latviešu skatuvisķās dejas horeogrāfiem, novadnieku Imantu Magoni.

Balvu reģiona kultūrvēstures datu bāze vēsta, ka Imants Magone bija cilvēks, kurš Balvu rajona deju kolektīviem palīdzēja gatavoties Dziesmu un deju svētkiem, uzņemoties rajona deju svētku virsvadītāja pienākumus. Kopā ar Latgales novada dejotājiem 1996.gadā Balvos tika nosvinēts Imanta Magones 60 gadu jubilejas koncerts. Viņš izaudzinājis daudzus Latvijā zināmus deju kolektīvu vadītājus un horeogrāfus, daudzus iedvesmojis ar savu enerģētiku, dvēseli un dzīvesstāstu.

Raksta grāmatu par izcilo personību

ILZE LOKMANE, bijusī "Liesmas" dejotāja, par Imantu Magoni raksta grāmatu. "Imants savulaik teica,- ja dejošana traucē skolai, tad jāmaina skola. Deja iemācīja racionāli izmantot laiku un paspēt visu. Imants no dejotājiem prasīja daudz. Viņa sauklis bija: "Ko var viens, tas jāvar visiem!" Deja nav vārda 'nevaru', ir tikai vārds 'negribu'. Imants uzskatīja, ka labi dejot var iemācīties ikviens, tikai vajadzīgs ilgstošs un centīgs darbs. Deja un nopietns gan fizisks, gan garīgs darbs. Imants bija arī skarbs, taču viņa personības starojums, labā humora izjūta lika to visu pieņemt un nogludināt," pastāstīja Ilze. Viņa atklāja, ka Imantam nebija īpašu mīluļu kolektīvs. Savos dejotājos viņš ieaudzināja skatuves kultūru, izkopa viņu gaumi visās izpausmēs, bet vispirms attieksmē pret horeogrāfiju. Imanta dejās nebija pārspīlejumu vai ārišķības, tās bija gau-mīgas, taču ne viegli nodejojamas, to apgūšana prasīja smagu darbu. Viņš bija lauku cilvēks, un zemnieciskais plašums, kār-

tīgums redzams arī Imanta dejās. Horeogrāfs ikvienam mācīja cēli nest savu tautas tērpu.

Viņa ģimene bija dejotāji

Atmiņās par novadnieku dalījās arī ANDRIS KAZINOVSKIS: "Spēcīga personība. Man kā jaunam vadītājam politiskās karjeras sākumā gribējās mācīties no stipriem cilvēkiem, un Imants bija viens no tiem. Spilgtākie mirkļi man ir no kopīgā braucienā ar "Liesmas" dejotājiem uz Itāliju. Imants Magone labi pazina cilvēkus, pamanija viņos talantus un deva viņiem iespēju attīstīties. Ievēroja arī mūspusē pazīstamo deju kolektīvu vadītāju, horeogrāfu Jāni Marcinkeviču, kurš tobrīd strādāja Mednievā, un aizvainīja uz Rīgu. Imants bija savas dzimtās Balvu puses patriots."

JĀNIS MARCINKĒVIČS savās atmiņās atklāja, ka Imantam bija daudz radu, taču viņa ģimene bija dejotāji. "Imants ar savu bezkompromisa prasīgumu gan pret sevi, gan citiem, ar redzīgu aci, ar stratēģā prātu un viegli ievainojušu mākslinie-cisko dvēseli veidoja sev apkārt savu dejās pasauli. Ilgajos gados, ko Imants pavadīja kopā ar saviem dejotājiem, viņš jāva visiem iemīlēt deju, apceļot pasauli, sajust uzvaras garšu un mīlēt vienam otru. Imants strādāja kopā ar vairāk nekā 25 izciliem dejū pedagogiem un kultūras darbiniekiem. Visi zinājām un novērtējām Imanta pedantiskumu un kārtību. Horeogrāfs uzskatīja, ka koncertmeistars ir ļoti svarīgs darbā ar deju ko-lektīvu. To pārzinot, viņš koncertmeistariem uzlīka ļoti augstu latīnu. Īpašu vietu "Liesmas" darbībā Imants piešķira tautas mūzikas kapelai, kura bija neatņemama sastāvdaļa koncertos gan Latvijā, gan ārzemēs. Kopā tika veidoti daudzi dejū uzve-dumi un izrādes," pastāstīja J.Marcinkevičs. Viņš neslēpa, ka deju skolotāju vareja ātri nokaitināt, bet jau pēc piecām mi-nūtēm viņš atkal bija labā noskaņojumā un dusmas ilgi neturēja. Ja kādā cilvēkā Imants saskatīja talantu, viņš centās to attīstīt tālāk, jāva to parādīt arī ārpus sava kolektīva - deju semināros, koncertos un svētkos. Ir uzskaitīti 34 Imanta

Magones izaudzinātie deju kolektīvu vadītāji un horeogrāfi, bet Jānis Marcinkevičs domā, ka tādu ir daudz vairāk. Div-desmit gadus, dienu no dienas strādājot kopā ar Imantu, Jānis nonācis pie atzījas, ka visu panākumu atslēga ir regulārs darbs. "Esmu pateicīgs Imantam, ka viņš man pavēra ceļu, lai es kļūtu par vienu no Latvijas Vispārējo Dziesmu un deju svētku virsvadītājiem," teica J.Marcinkevičs.

Dāvana horeogrāfam

Bibliotekāre novadpētniecības lasītavā SARMĪTE VORZA atklāja, ka Imantam Magonem ir sagatavota dāvana - digitālā kolekcija, kas nozīmē, ka visi raksti, visa informācija par šo cilvēku ir savākti un apkopoti vienuviet un pieejami Balvu Centrālās bibliotēkas mājaslapā. Tās ir 23 publikācijas no izdevumiem "Vaduguns", "Liesma", "Cīņa", "Diena" un ci-tiem, arī nepublicēti materiāli laikā no 1967. līdz 2016.gadam. Viņa no publikācijām citēja Imanta Magones raksturojumu: "Viņš mēdz būt arī tāds - iet kā nelabais, tik nešpetns un dusmīgs. Te kādu velk uz zoba, te atmaigst, pasmejas. Te soļus ierāda, te uzkliedz, paliela un norāj. To viņš pieprot. Jo ir Imants. Jo ir Magone."

Fakti

- **Imants Magone bija piecu Deju svētku virsvadītājs un Deju svētku goda virsvadītājs 2008.gadā.**
- **47 gadus vadījis Tautas deju ansamblī "Liesma", izveidojis un ilgstoši vadījis bērnu TDA "Dzirkste-lite".**
- **Radījis ap simts oriģinālu deju horeogrāfiju.**
- **Latvijas PSR Tautas skatuves mākslinieks, daudzu starptautisku atzinību laureāts, Triju Zvaigžņu ordeņa kavalieris, KKF mūža stipendiāts.**
- **Dzimis 1936.gada 18.aprīli Balvu pagasta Tau-reskalnā, deviņu bērnu ģimenē. Balvu 1.vidusskolā beidza astoņas klases, mūžibā aizgājis 2008.gada 21.augustā.**

Tiešsaistes forums "Ideju pietura"

Saglabāt un izcelt savas kultūrzīmes

Zinaida Logina

Aizvaditajā ceturtdienā tiešsaistē notika kultūras darbinieku tikšanās, kuru vadīja režisore EDĪTE SILTĀKA, bet organizēja biedrība "Ritineitis".

Kultūras darbinieki pauða prieku, ka satikties var vismaz datora ekrānos, ja tas nav iespējams svētkos un pasākumos. Forumā mērķis bija katrā pagastā, nu jau runājot par topošo Balvu novadu, atrast kādu cilvēku, zīmīgu objektu, vietu, tradīciju, kas raksturiga tikai šai vietai.

Spēks ir mainībā

"Šodien mūsu kultūrzīmes nevar ielikt vienā pasākumā, nevar ielikt kā vienu pieturas punktu. Kultūras zīme var būt vieta, vide, ainava, arī personība un cilvēki. Iespējams, agrāk pret personībām bija lielāka pietāte nekā tagad. Mēs visi atceramies, ka daudzās Latvijas vietās bija šie misijas cilvēki, kuros ieklausījās sabiedrība - mācītāji, skolotāji, kultūras darbinieki. Šobrīd mēs uz daudz ko skatāmies savādāk. Lideriem vajadzētu būt novadu, pagastu vadītājiem, varbūt līderis varētu būt arī kāda kopiena vai grupa konkrētā vietā," pārdomās dalījās Edīte Siltāka. Viņa uzsvēra, ka spēks ir mainībā. Runājot par tradīcijām, Latvija pasaule lepojas ar saviem Dziesmu un deju svētkiem. Taču vai jaunietis, kurš nedejo deju kolektīvos, prastu nodejot kādu latviešu tautas deju? Kāda būtu atbildē, mēs varam nojaust. Tas liek domāt, ka latviešu tautas deja ir iekapslējusies tādā kā burbuli, ir tikai konkrētu cilvēku vai kolektīva tradīcija. Edīte lika aizdomāties, ka "Sudmalīņas" vai polku kādreiz visi dejojām, turklāt ne tikai skolā, bet vai tagad protam? Vai gribam to darīt? Mainoties sabiedrības uzstādījumiem, mainās arī vēstures interpretējumi. Runājot simboliski, var jautāt: kuriem pieminekļiem jālaup aizaugt un kuri jāceļ saulītē? Kultūrzīme ir arī sajūtas un atmosfēra. To rada vide un cilvēki, kuri dzīvo konkrētā vietā.

Pietrūkst kopējās elpas

Edīte Siltāka pauž nožēlu, ka šobrīd kultūrai trūkst kopējās elpas. Katrs kultūras cilvēks aktīvi kopj savu lauciņu, savu rāmīti klubā, bibliotēkā, muzejā. Tas ir labi, tikai nejūt plāšumu un vērienīgumu. "Man vienmēr licies, ka daudz ko vajadzētu sapludināt kopā, piemēram, vairāku biedrību darbu. Kādā projektā viena biedrība kaut ko labu realizē, aizvada kādu pasākumu vai kustību, bet vēlāk viss tiek atstāts novārtā. Gribētos lielāku sadarbību starp kultūras iestādēm vai nevalstiskajām organizācijām," savu viedokli pauða ilggādējā Gulbenes novada kultūras darbiniece. Šodienā ar milzīgo informāciju pārblīvētību pieprasī, lai ar radošu pieeju cejam augšā piemirstas vērības, tradīcijas. Ari zilās vizbulītes uzzied katru pavasari, un mēs uz tām skatāmies ar prieku. Līdzīgi kā dabā, arī kultūrā daudz kas jāuzziedina ik pavasari no jauna. Tikai tā radīsies un attīstīsies pēctecība. Kultūrā vienmēr vajag kādu dzirkstelīti, kādu izaicinājumu, jo nepietiek tikai ar to, ka dejotāji dejo, bet koristi dzied. Piederības laimi var iegūt, tikai kopā paveicot kopīgus darbus mirdzošām acīm.

Mūsdienās kultūras darbiniekam jāspēj mainīties. Muzeja darbiniekam jābūt ne tikai labam vēsturniekam, bet arī lieliskam stāstniekam. Pasākumu vadītājiem jāpārķina dažādas jomas - sports, daba, veselīgs dzīvesveids, elpošana. Jā, arī ēšanas paradumi. Vairs nevari būt tikai šaurs savas jomas eksperts, bet jāprot sajust pasaules elpu, plašo vērienu, un jāzina, kā ar to strādāt.

Katram sava redzējums un vērtība

ILGA RUDOVICIĀ no Kārsavas novada uzskata, ka Jotis svarīgi ir izpētīt dzimtas un seno māju vēsturi, pierakstīt mātes un vecmāmiņas stāstus, lai tos nodotu nākamajām paaudzēm. Interesanti ir vietvārdi, piemēram, kā radies Cūkas purvs. Arī šie nostāsti pārdzīvo cilvēku mūžus.

ILGA OPLUCĀNE par kultūrzīmi savā pilsētā uzskata Balvu logo, ko veidojusi Liga Bule. Ķiršu dārzs pie kultūras nama, kur teātra jaudis un citi kultūras darbinieki iestādīja 116 ķiršu kociņus un kuru atjauno, veltīts teātra festivālam "Ķiršu dārzs". Kā trešo Ilga minēja vides objektu parkā "Vēja zvani". Tas ir unikāls ar to, ka tāda objekta ar tik daudzām stabulēm nav visā Baltijā. Diemžēl šis objekts šobrīd atstāts novārtā. Kam par to jārūpējas?

Tilžas kultūras nama vadītāja DAIGA LUKJANOVA uzskata, ka Tilža ir ievērojama ar četriem dievnamiem un vienu no

vecākajiem koriem Latgalē. Lai cik skumji nebūtu, diemžēl šis laiks ar nedrīkstēšanu satikties kora pastāvēšanā astājis negatīvas iezīmes. Arī par baznīcām, to atjaunošanu vajadzētu domāt vairāk un vērienīgāk.

Svarīgi būtu cilvēkstāsti

Baltinavas kultūras nama vadītāja INTA KRAKOPA uzskata, ka Baltinavu jau teju visā Latvijā pazīst ar amatierteātra "Pālādas" izrādēm, kuras radījusi režisore Anita Ločmeja jeb Danskovite. Arī Svātunes ezers, kas šobrīd ir kā atpūtas vieta, nākotnē varētu būt bagātāks ar pasākumiem, piemēram, mūziku uz ezera. Baltinavā ir divi labi zināmi pilskalni, kas atrodas netālu viens no otra. "Ļoti gribētos aptaujāt, savākt un apkopot cilvēku stāstus par baltinaviešiem, viņu dzīvi, tradīcijām, dzimtu vēsturi. Ielas, ēkas, vietas un notikumi - visam ir vērtība, bet mūsu cilvēki - vislielākā vērtība," uzskata Inta. Viņas mamma uzrakstījusi sava vectēva mājas stāstu, un, to lasot, viņai radās doma izcelt saulītē arī citu cilvēku stāstu.

Balvu Sakrālās kultūras centra vadītāja AIJA PUTNIŅA kā pirmo kultūrzīmi min tieši šo centru, kas ir viena no tūristu apmeklētākajām vietām Balvos. Par to jāsaka paldies prāvestam Jānim Bārtulim, kura vadībā 2006.gada sākās centra celtniecība. Vēl skaisti sakopts un glīts ir Antona Rimoviča laukums pie katoļu baznīcas. Aija uzsvēra, ka Balvu draudzei ir daudz ideju dažādiem pasākumiem šajā laukumā, ko diemžēl ištenot liez šī brīža situācija.

ARNITA RAKSTINA no Bērzbils kā vērtības uzrakstījusi izzinošās dabas takas un iespēju jauniešiem iepazīt objektus digitālajā vidē.

Tūristi piestāj pie dievnamiem

Rugāju novada kultūras nodaļas vadītāja GUNTA GRIGĀNE uzsvēra, ka novāda ir daudzas kultūrzīmes. Viena no tām - Vārnienes upe, kas caurvij novadu kā tāda likteņupe. "Mums ir cilvēki personības - kādreiz slavenais operdziedātājs Tālis Matiss, daudzi izcili pedagogi, piemēram, Uldis Feldmanis, Sofija Sudarova, kordiriģents Pēteris Sudarovs, kurš joprojām ir ierindā un kopā ar jauno jauktā kora diriģenti strādā jau sešdesmito sezonu. Vēl gribu minēt, ka mēs cenes saglabāt un attīstīt Maija dziedājumus, kas katru gadu notiek abos novada pagastos, lai tos varētu nodot nākamajām paaudzēm. Nedrīkst aizmirst arī psalmu dziedājumus. Mums ir divi vietējās nozīmes arhitektūras pieminekļi - parēzīgo dievnamus un Augustovas katoļu baznīca, par kuru liela interese ir ne tikai mūsu valsts, bet arī ārzemju tūristiem. Kādreiz mēs Latvijā kļuvām pazīstami ar sarkano braucamrīku salidojumu, kas guva lielu rezonansu visā valstī," atklāj Gunta Grigāne. Viņa piebilst, ka nedrīkst aizmirst tautas likteņstāstus, tāpēc ierīkotas trīs piemiņas vietas, pie kurām ar lāpām un ziediem iet katru gadu, lai pieminētu kritušos cīnītājus.

Bērzbils pagasta kultūras dzīves vadītāja ANNA KRIVIŠA kā svarīgākās kultūrzīmes min senās īcas apmetnes, Bērzbils baznīcu un dzejnieci Broņislavu Martuževu. Maija dziedājumus, kuri šeit iesakņojušies īpaši dziļi, nevada folkloras kopu dziedātāji, bet ciema jaudis nāk pie krustiem un dzied paši. Bērzbils pagastam ir sava logo, kas atspoguļo bērzbiliešu identitāti.

Bagātības atklāj Upīte

LIGITA SPRIDZĀNE no Upītes nemateriālā kultūras centra uzsvēra, ka galvenā un vērtīgākā kultūrzīme šajā ciemā ir personība Ontons Sližāns - dzejnieks, rakstnieks, novadpētnieks, bibliotekārs, pedagoģs un lauksaimnieks, kurš atstājis mantojumu, kuru tālāk nes viņa bērni un mazbērni. Upīte slavena ar latgalisko mūzikas un dzejas festivalu "Upītes Uobelduorzs". Kā trešo Ligita minēja Upītes puses folkloru ar dziesmām un dančiem, mūziku ar senu vēsturi un cilvēkiem folklorā no gados jauna dalībnieka līdz sirmajai sieviņai. Jāpiemin pierobežas ciemi, jo tas, kas neizcelts saulītē, pazudīs.

Aicina amatū meistarū ciems

Briežuciema kultūras darbiniece ZITA MEŽALE atzina, ka Briežuciems ir padomju laikos mākslīgi izveidota vieta, tāpēc dzījas kultūrvēstures tam nav. "Taču tas neliedz vēsturi mums veidot pašiem. Mums ir Ziemeļlatgalē senākais etnogrāfiskais ansamblis, kurš dzied un turas kopā daudzu gadu garumā. Ir jauniešu folkloras kopa "Soldonī", kura pārmanto sievu mantojumu. Mums ir tematiskais amatū meistarū ciems ar

vairākām pieturvietām, kuras var apmeklēt tūristi. Piemēram, pie Vījas Jermacānes var cept maizi, var iegriezties pie ādas apstrādes meistara Andra Ločmeja, atpūsties mednieku namīnā un citas. Kā trešo vērtību minēšu Valentīnu Kašu un viņas izdotās grāmatas par Briežuciema Jaudim un šejienes notikumiem, par nacionālajiem partizāniem. Top trešā grāmata par padomju laika vēsturi," atklāja Zita Mežale.

Dzelzceļš kā vietas veidotājs

Kubulu pagasta kultūras nama vadītāja MAIJA LAICĀNE neslēpa, ka tikai šobrīd dzīlāk aizdomājusies par sava pagasta kultūrzīmēm. Tas noteikti ir dzelzceļš, kas savulaik bija kā vietas veidotājs, saimnieciskās darbības rosinātājs. Pateicoties dzelzceļam, šeit veidojās uzņēmumi, vieta kļuva apdzīvotāka. Ievērības cienīgs ir arī vietas nosaukums - Kubuli, un kubuli iekļauti arī vietējās jaunietes Jekaterinas radītā pagasta logo. Kultūrzīme viennozīmīgi ir Stacijas pamatskola, kurai svarīga nozīme kultūrvides un personību veidošanā. Piemēram, skolotājs un kultūras dzīves dokumentētājs Kārlis Ozoliņš. Kubulos ilgi, bet vienmēr mainībā pastāv kora dziedāšana. Bija koris, bet šobrīd ir divi ansamblī.

Nosauc melno pirtiņu un ermonīku spēlmaņus

SANDRA ĪGAUNE, runājot par Balviem, uzsvēra, ka viņas redzējumā kultūras vērtība ir Balvu muiža un muižas komplekss, ezeri, ar ko varam lepoties, kā arī *zāļie* tirdziņi, kurus sabiedrība jau novērtējusi. Viņa uzskata, ka kultūrzīme, no kulinārā mantojuma pušes raugoties, ir Rekavas dzirnavas un melnās pirtījas, kuras retāk sastopamas.

Medņevas pagasta kultūras dzīves vadītāja SKAIDRĪTE ŠAICĀNE kā pirmo kultūrzīmi savā pagastā min Natāliju Smuķu un viņas vadīto etnogrāfisko ansamblī, kuru dziesmu pūru pārmanto folkloras kopa "Egle". Viņu skanīgās dziesmas ierakstītas Medņevas grāmatā. "Protams, vērtība ir mani mīlie muzikanti - ermonīku spēlmaņi ne tikai Viljākas novadā, bet visā Latvijā. Ja laiks atjaus, ermonīkām šogad svinēsim piecpadsmit gadu jubileju. Medņevu nevar iedomāties bez Maija dziedājumiem pie apmēram 13 krustiem, pie kuriem braucam dziedāt, jo nevienu nevar aizmirst. Pie mums vienmēr gaidīts un apmeklēts pasākums ir dramatisko kolektīvu saiets "Draudzības čemodāns". Medņevā ir Viduču skola, Semenoņu ciems un mūsu jaunkie cilvēki," pārdomās dalījās Skaidrīte.

Muižai jāsniedz palīdzīga roka

Balvu Novada muzeja vadītāja IVETA SUPE pauð prieku par dzirdēto, liekot vēlreiz saprast, cik bagāti esam. Viņa uzskata, ka vienai vērtīgai kultūrzīmei - Balvu muižai - būtu jāsniedz steidzama palīdzība, lai tā neaizietu bojā. Jābūt redzējumam, kas tur notiks, jābūt projektam, lai kaut pa mazai daļai to var sakārtot. "Līdzās esam mēs, muzejs, Lāča dārzs, parks ar vēja zvaniem, ezera krasti... Vērtīga kultūrzīme mums ir Balvu Staņislava piemineklis nacionālajiem partizāniem, kuru pašlaik atjauno, trīs konfesiju dievnamī un kultūrvide to draudzēs," uzsvēra Iveta Supe.

Viksna pagasta kultūras darbiniece LIGITA KACĒNA gribētu, ka cilvēkiem pieejamās būtu Sprogu ezeri: "Mēs sakopjam Viksna dzelzceļa staciju, un tur vēl ir daudz darba. Interesanta ir Viksna pagasta vēsture ar 8 kapsētām, 3 baznīcām, mums gribētos iedzīvināt psalmu dziedājumus un izveidot muzeja krātuvi, lai lietas neaiziet nebūtībā."

Un pretī pa ielu nāk muzikants

Apes tautas nama vadītāja ILVA SĀRE pauž prieku par jebkuru aktīvu cilvēku, kurš izvirza mērķus paveikt labus darbus vietā, kur dzīvo. "Mana lielākā vērtība ir cilvēki no zīdaļa vecuma līdz sirmgalvīm. Mūsu pienākums ir šo cilvēku ikdienu un svētkus padarīt baudāmākus un skaistākus. Svarīgi jaut šiem cilvēkiem paust savu viedokli, dalīties pārdomās. Strādājot kopā, veidojam jaunas idejas, lai mums šeit ir labāk dzīvot. Jā, šis laiks ieviesis izmaiņas kultūras darbinieku dzīvē. Nav vairs ierasto koncertu, teātru izrāžu, piecpadsmit Ziema-svētku koncertu un daudz kā cita. Bet var radīt idejas, kurām agrāk neatlika laika. Var rikot pastaigas, var ielās pretī nākt Balvu muzikants Arnis Graps un spēlēt skaistas melodijas. Uz visām problēmām var paskatīties kā uz jaunām iespējām un veidot ikdienu ne mazāk interesantu un ne mazāk saistošu. Izmantojet iespēju satikties ar cilvēkiem vienalga kādā veidā, lai apmainītos viedokļiem un idejām," aicināja Ilva Sāre.

Gimene laukos

Rušināšanās zemē atslogo nervus

Irena Tušinska

Pēdējo gadu laikā jaunas ģimenes aizvien biežāk lielpilsētas steidzīgo skrējienu nomaina pret lauku dzīves klusumu un mieru. Pirms vairākiem gadiem dzimtajā pusē, Kārsavas novadā, atgriezās ari MARITA JONINA kopā ar vīru MĀRI, dzimušu ķekavieti. Lai gan dzīve laukos nekad nav bijusi vieglā, gadiem ritot, Marita un Māris ir sapratuši, ka vairs nevēlas atgriezties Rīgas dzīvokļa šaurībā. Gluži otrādi - vairāk iesakņojoties laukos, viņi paplašina lauksaimniecisko ražošanu, līdz ar zemeņu un avēnu audzēšanu šogad iemēģinot roku arī stādaudzēšanā.

Pēc studijām Rīgas Stradiņa universitātē, kur apguva fizioterapeita profesiju, Marita kādu laiku dzīvoja Rīgā, kur sākumā strādāja auto nomā, vēlāk arī jauniegūtajā profesijā. Krizes laikā izmēģināta arī ārzemju dzīves pieredze, kur piedzima pāra vecākā meita Emīlija. Tomēr pilsētas šaurība ar laiku sāka apnikt. Marita vēlējās savu māju, savu kaktipu zemes: "Gribējās mazliet mierīgāku dzīvi. Vairs nelikās saistoši pēc darba atgriezties dzīvokļa četrās sienās." Visiem zināms, kādas privātmāju cenas ir Rīgas pusē. Tāpēc, pierunājusi vīru, kurš sākumā nemaz nealka pārcelties, abi atgriezās Maritas dzimtajā pusē - Kārsavas novada Mērdzenes pagastā. Legādājušies "Ceļa Strazdu" mājas Mihalovas ciemā, jaunā ģimene izveidoja piemājas saimniecību un sāka audzēt zemes, vēlāk arī vasaras avēnes. Divu bērnu māmiņa neslēpj, ka viņi nav nekādi ogu lielražotāji - pagaidām jaudas pietiek, lai ar zemenēm apgādātu tikai pašu novada cilvēkus. Abi ar vīru netiecas pēc milzīgas bagātības, vien vēlas nostiprināties pāvreizējā pozīcijā tā, lai vairāk laika atliek pilnvērtigai ģimenes dzīvei.

Pamēģinās audzēt stādus

Paralēli ogu audzēšanai Marita turpina pieļietot arī augstskolā iegūtās zināšanas. Kārsavā joprojām sekmīgi darbojas viņas fizioterapijas prakse. Kādu laiku Maritas profesionālās prasmes iepazina arī Balvu iedzīvotāji, kur viņa strādāja par fizioterapeiti Sociālā dienesta telpās. Diemžēl šobrīd kārsaviete savu praksi Balvos nolēmusi slēgt: "Izvērtējot visus 'par' un 'pret', nonācu pie slēdziena, ka jāatlīcina vairāk laika ģimenei un bērniem. Kaut kas bija jāziedo."

Maritai kopš bērnības patikušas joti atšķirīgas nodarbes. Arī tagad viņas dzīvē dominē divas, viena otrai joti tālas nozares - ogu audzēšana un fizioterapija. Jau vairākus gadus apkārtnes iedzīvotāji Maritu un Māri pazīst kā zemeņu un vasaras aveņu audzētājus, bet šogad viņi nolēmuši izmēģināt arī stādu audzēšanu. "Pamēģināsim, kā sanāks, kā pratīsim. Stādaudzētavas mums pagaidām nav, bet šogad esam sākuši izmēģinājuma procesu - to varēsim vai nē," paskaidro Marita. Viņu mazliet biedē pieredes un zināšanu trūkums: "Žurnālos jau viss izskatās skaisti, bet audzējot saproti, ka ir visvisādās nianses, kas jāsaprot un jāie-mācās." Tā kā tuvākajā apkārtnē nav neviena, kam lūgt padomu, Marita un Māris cenšas paši izzināt šīs nozares noslēpumus, talkā ņemot internetā pieejamo informāciju.

Arī Latvijā ir daudz ko redzēt

Lauku dzīves grūtībām Marita ir pielāgojusies, tās viņu nebiedē: "Ne fizioterapeita, ne ogu audzētāja darbs nav viegls. Arī ar cilvēkiem nav

viegli strādāt. Sevišķi tagad, pandēmijas laikā, kad visi jūtāmies mazliet uzvilktāki nekā iepriekš. Tādēļ nodarbošanās maiņa ir līdzvērtīga atpūtai. Kad rocies pa zemi, tas ir citādāk. Fizisks darbs atslogo nervus. Varbūt tāpēc nodarbojos ar divām dažādām nozarēm, lai būtu līdzvars.

Marita pārliecināta, ka pandēmijas laikā laukos ir īpaši daudz priekšrocību: "Tiem, kuri dzīvo laukos, nekas īpaši nav mainījies. Mums apkārt ir sava teritorija, nav jāuztraucas, ka nevaram ar bērniem iet šūpoties šūpolēs vai darīt ko citu. Pandēmija mūs īsti neskar. Taču mazliet ir apnikusi šī pastiprinātā ažiotāja un situācijas dramatizēšana. Šajā laikā ir aizmirsts pilnīgi viss pārējais - ka ir arī citas slimības, kas ir tikpat nopietnas un graujošas. Tas man šķiet nedaudz nepareizi, ka viss ir tikai par Covid."

Audzinot divus bērnus, strādājot par fizioterapeiti un piemājas saimniecībā, citiem vaļaspriekiem daudz laika neatliek. Marita priecājas, ka hobijus, piemēram, rušināšanos zemē, ir izdevies pārvērst par ienākumu gūšanas avotu. Iespēju robežas ģimene cenšas pavadīt laiku kopā. Viena no šādām izdevībām ir Latvijas apceļošana. Marita neslēpj, ka arī tad, kad drīkstēja brīvi ceļot uz ārzemēm, viņi ar vīru un bērniem priekšroku deva savas dzimtenes izpētei: "Nebijām tie, kuri skrien uz ārzemēm. Uzskatu, ka vēl joprojām arī tepat ir daudz ko redzēt."

Marita spriež, ka vēlme strādāt zemes darbus nāk no bērnības, jo viņa ir lauku bērns: "Lai arī dzīvojām dzīvoklī, tāpat kā katrai ģimenei laukos, arī mums bija mazdārzījš." Turklat Marita mācījās laikā, kad skolēniem vasarās bija jāstrādā arī skolas dārzā, tādēļ darba tikums viņai ieaudzināts jau tolaik. Vecāki nelika no rīta līdz vakaram tupēt vagā, iespējams, tāpēc viņai neradās riebums pret zemes darbiem. Tie joprojām sagādā prieku, sniedzot mieru dvēselei.

Ģimene laukos. legādājušies pamestu lauku māju, kur zāle bija izaugusi līdz padusēm, jaunie saimnieki joprojām turpina labiekārtot gan ēku, gan tās apkārtni. Desmitgadīgās Emīlijas un piecgadīgā Eduarda mamma apgalvo, ka netiecas pēc milzīgas materiālās labklājības, bet vēlas sakārtot šī brīža ikdienu tā, lai paliek vairāk laika ģimenei un pašiem sev: "Lai nav tā - kā pavasari sākas, tā tikai rudeni beidzas tā skriešana pa galvu, pa kaklu."

Foto - no personīgā arhīva

Vai nu patīk, vai nepatīk. Ikdienā Marita strādā par fizioterapeiti, bet brīvajā laikā palīdz vīram lauku darbos. Šogad ģimene nolēmusi izmēģināt arī ziedu stādu audzēšanu. Marita apgalvo, ka nav diža puķu pazinēja. Patīk vai nepatīk - nosaka ziedu izskats un krāsa. "Ja man patīk, kā puķe izskatās, tad meklēju informāciju, nospriežot, ka man arī tādu vajag," paskaidro topošā stādaudzētāja. Viņa neslēpj, ka sirdīj tuvākā tādi krāšni ziedi kā balzamīnes, nokarenās pelargonijas, kalibrahojas, petūnijas, lilijas un peonijas.

Foto - no personīgā arhīva

Top jaunā siltumnīca. Lai izmēģinātu jauno nodarbošanos - stādaudzēšanu, šopavasar Māris steidza pabeigt plašo siltumnīcu. Pagaidām jaunie kārsavieši plāno izprast, vai šī nodarbošanās būs viņiem pa spēkam, jo stādu audzēšanai ir daudz dažādu smalku nianšu, par kurām, iespējams, viņi vēl nezina.

Makšķernieki neizpratnē

“Kur tagad Balvu ezerā ielaist laivas?”

2013.gadā Balvu pilsētas svētkos svinīgi atklāja nelielo Dzirnavu ielu pie Balvu ezera (sporta skolas apkārtnē). To noasfaltēja, sakopa apkārti un pie ezera izveidoja pieeju. Laika gaitā šī vieta tika papildus labiekārtota, un cilvēki to izmanto kā atpūtas un peldvietu vasaras mēnešos.

Palicis pliks ķieģelis

Tajā pašā gadā šajā vietā pirms noasfaltētās piebrauktuves ezeram Balvu novada domes deputāti lēma atļaut uzstādīt ceļa zīmi “Iebraukt aizliegts” (attēlā) ar papildzīmi “Izņemot uz laiku līdz 15 min. ūdens transporta nogādāšanai ūdenī”. Tomēr pagājušās vasaras vidū papildzīme tika noņemta, un palicis pliks ķieģelis. Tas raisījis neizpratni daudzos makšķerniekos un citos piebrauktuves lietotājtos, liekot uzdot jautājumu, kur lai tagad Balvu ezerā ielaiž laivas un citu ūdens transportu? Vēl jo vairāk tā iemesla dēļ, ka jau šajā sestdienā (1.maijā) tiks atklāta sezona makšķerēšanai no laivām. “Kāpēc papildzīme ir noņemta un vai tas izdarīts ar domes lēmumu? Vai ir pieņemtas kaut kādas izmaiņas satiksmes organizācijā? Vai tad laukums Dzirnavu ielā netika izbūvēts arī tā mērķa dēļ, lai tur ezerā varētu ielaist laivas? Saka, ka laivas ezerā var ielaist, piemēram, Vecajā parkā. Tomēr tur ir “Latvijas valsts mežu” teritorija. Vai ir saņemts saskaņojums, ka šo vietu var izmantot laivu ielaišanai ezerā? Turklat Vecajā parkā nav atbilstoši šim mērķim labiekārtota vide, līdz ar to tur pieķuve pie ezera ir apgrūtināta – to bez *džipa* nemaz nevar izdarīt!” uzsver iedzīvotāji.

Katram savas intereses, bet problēma jārisina

Laikraksta “Vaduguns” žurnālists uzklasīja arī kāda ūdensmotocikla īpašnieka viedokli. Arī viņš uzsvēra, ka liegums izmantot piebrauktuvi un tur ielaist ezerā tehniku ir ļoti aktuāla problēma daudziem cilvēkiem. “Ja nemaldos, šīs vietas labiekārtošanā tika piesaistīts Eiropas finansējums. Savukārt, līdz ko tur tika izveidota arī atpūtas vieta, kur pulcējas bērni un peldas, aktuāli kļuva dažādi ar drošību saistīti riski. Ar drošības jautājumiem saskāros arī es, jo, kā saka, visi atpūtnieki atradās vienuviet. Rezultātā papildzīme, kas ļāva ezerā ielaist ūdens transportu, tika noņemta. Tagad konkrēti es, lai ezerā ielaistu ūdensmotociklu, dodos uz Veco parku. Tomēr to izdarīt Vecajā parkā ir problemātiski, jo tur pieķūšana ezeram ir apgrūtināta, un tehnika taču arī nav nekāda vieglā. Tajā pašā laikā tagad Vecais parks ir praktiski vienīgā publiskā vieta, kur Balvu ezerā vēl kaut cik iespējams ielaist tehniku. Tuvojas vasara, un šobrīd citu variantu nav. Esmu dzirdējis, ka piebrauktuvi ezeram varētu izbūvēt aiz bijušā gajās kombināta teritorijas. Tie gan ir tikai vārdi, bet vai tam sekos arī reāli darbi, nezinu. Turklat iepriekš pašvaldība pati ir lūgusi, lai ar ūdensmotocikliem sakultu ūdeni un tādējādi ezeru

Foto - A.Ločmelis

Pašvaldības skaidrojums. “Ir pieņemti 2017.gada 28.novembra Ministru kabineta noteikumi Nr.692 “Peldvietas izveidošanas, uzturēšanas un ūdens kvalitātes pārvaldības kārtība”. Šo noteikumu 9.4.punkts nosaka, ka peldvietu aizliegts ierīkot vietā, kur tiek intensīvi izmantoti kuñošanas līdzekļi. Lai gan Balvu pilsētā nav oficiālas peldvietas, Balvu ezeram Dzirnavu ielas galā ir daļēji labiekārtots ezera krasts, kur ļoti daudzi iedzīvotāji dodas peldēties un sauloties, kā arī ezerā ir izveidota seklāka vieta bērniem. Nemot vērā šos faktorus, operatīvi tika noņemta šī papildzīme, lai novērstu bīstamību peldētājiem, kas rodas, ielaižot motorizēto ūdenstransportu ūdenī tik tuvu peldvietai. Šī zīme tika noņemta bez domes lēmuma, jo pašvaldība uzskata, ka tas bija jādara nekavējoties. **Tuvākajā laikā tiks labiekārtota laivu ielaišanas vieta pie Balvu ezera Vecajā parkā. Informējam, ka ar VAS “Latvijas valsts meži” ir saskaņota laivu ielaišanas vietas izbūve šajā vietā, un šobrīd tiek veikti labiekārtošanas darbi, lai šo vietu sakārtotu.** Jāpiebilst, ka izveidotais laukums Dzirnavu ielā ir ar universālu pielietojumu. Tas ir domāts gan kultūras pasākumiem, gan sporta sacensībām, atpūtai utt. Līdz ar to laivu ielaišanas vieta Dzirnavu ielā bija papildus ieguvums, taču ne galvenais mērķis. Pie šī laukuma ir uzstādīta videonovērošanas kamera, kā arī pašvaldības policija apseko šo objektu, lai nodrošinātu kārtību pie Balvu ezera. Tomēr pašvaldība uzskata, ka būtiskākais nav tas, lai tiek ievērotas ceļa zīmes, bet gan iedzīvotāju drošība,” skaidro Balvu novada pašvaldība.

bagātinātu ar skābekli. Protams, visam ir ne tikai savi plusi, bet arī minusi. Tomēr šī problēma ir jārisina,” stāsta ūdensmotocikla īpašnieks.

Savukārt kāds laivas īpašnieks arī izteica sapratni, ka Dzirnavu ielas atpūtas vietu izmanto citi cilvēki (bērni, viņu vecāki u.c.), un to, ka katram atpūtniekam ir savas intereses un vēlmes. Līdz ar to, ja šo vietu vienlaikus izmanto arī tehnikas ielaišanai ezerā, tas rada apdraudējumu pārējiem atpūtniekim, par ko tehnikas īpašnieki ir saņēmuši arī aizrādījumus. Tomēr vīrietis uzsver, ka piebrauktuve Dzirnavu ielā šobrīd ir vienīgā labiekārtotā vieta, kur ezerā ielaist, piemēram, laivu. “Tā nav pati piemērotākā vieta, bet tādā vismaz bija. Turklat kurš tad lēma visu organizēt vienuviet – gan atpūtas vietu

peldētgrībētājiem, *veikparku* un piebrauktuvi laivām un ūdensmotocikliem? Lai vai kā, cik zinu, šīs vietas izbūvē tika ieguldīta Eiropas nauda. Kur pazudusi papildzīme ar norādi “Izņemot uz laiku līdz 15 min. ūdens transporta nogādāšanai ūdenī”, nezinu. Par zīmu uzstādīšanu taču lēma deputāti. Savukārt, cik esmu pētījis līdzīnējos pašvaldības lēmumus, neatradu nekādu informāciju, ka tiktu oficiāli nolemts par papildzīmes noņemšanu. Vai arī to noņemt vienkārši ienāca kādam prātā un tas bez attiecīga lēmuma arī tika izdarīts? Jebkurā gadījumā tuvojas laivu sezonas atklāšana. Man piederošā laiva sver vairāk nekā 400 kilogramus, kuru nevaru nest ar rokām. Laikam laivot pa ezeru nesanāks, jāpaliek pa tukšo...,” spriež laivas īpašnieks.

Informē ugunsdzēsēji

Kūla nav degusi tikai Baltinavā un Aglonā

Šogad pirmo izsaukumu uz kūlas ugunsgrēku ugunsdzēsēji glābēji saņēma jau pavasara pirmajās dienās – 2.martā uz Daugavpils novada Demenes pagastu.

Daugavpils pilsētā un Daugavpils novadā līdz šim reģistrēts arī lielākais ugunsgrēku skaits visā Latgalē – attiecīgi 76 un 66 pērnās zāles degšanas gadījumi. Savukārt, iestājoties Saulainam un siltam laikam, ugunsgrēku skaits strauji pieauga. Piemēram, aprīļa vidū Latgalē dzēsti 120 kūlas ugunsgrēki, kas ir vairāk nekā puse no kopējā Latgalē reģistrēto kūlas ugunsgrēku skaita šogad. Pašlaik tikai divos novados Latgalē nav reģistrēti kūlas ugunsgrēki – Aglonas un Baltinavas novados. Jāuzsver, ka pagājušajā gadā Aglonas novads bija vienīgais novads Latgalē, kurā netika reģistrēts neviens kūlas ugunsgrēks. Savukārt Baltinavas novadā bija reģistrēti divi kūlas ugunsgrēki. **Tikmēr laikā no šī gada 1. līdz 18.aprīlim Balvu novadā reģistrēti septiņi kūlas ugunsgrēki, Rugāju novadā – pieci, Viļakas novadā – viens, bet Baltinavas novadā šādi gadījumi nav fiksēti.**

Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienests atgādina, ka par normatīvajos aktos noteikto ugunsdrošības prasību neievērošanu, tajā skaitā īpašuma nesakopšanu, kā rezultātā bija iespējama kūlas degšana, fiziskai personai var piemērot brīdinājumu vai naudas sodu no sešām līdz piecdesmit sešām naudas soda vienībām (no 30 līdz 280 euro), bet juridiskai personai — no piecdesmit sešām līdz divi simti astoņdesmit naudas soda vienībām (no 280 līdz 1400 euro). Saskaņā ar Administratīvās atbildības likumu, viena naudas vienība ir pieci euro.

Lappusi sagatavoja A.Ločmelis

Balvu novada domē

22.apriļa sēdes lēmumi

Slēgs Sadarbības līgumu

Nolēma slēgt trīspusēju Sadarbības līgumu ar Krievijas Federācijas Pleskavas apgabala Dedoviču rajona pašvaldību/administrāciju un biedrību "Radošās idejas" par sadarbību uzņēmējdarbības, kultūras, izglītības, tūrisma un vides, veselīga dzīvesveida un sporta jomā.

Rīkos izsoles

Iznomās mutiskā izsolē ar augšupejošu soli Balvu novada pašvaldībai piederošo nedzīvojamu telpu Nr.11 dzīvokli Nr.1, Jaunatnes ielā 7, Krišjānos, ar kopējo platību 8,1 m². Noteica nosacīto nomas maksas sākumcenu EUR 0,50 par kvadrātmētru mēnesi bez PVN. Iznomāšanas termiņš – desmit gadi, mērķis - komercdarbība.

Iznomās mutiskā izsolē ar augšupejošu soli Balvu novada pašvaldībai piederošās nedzīvojamās telpas Partizānu ielā 66, Balvos, telpa Nr. 9 ar kopējo platību 24,8 m²; telpa Nr. 10 ar kopējo platību 23,9 m². Noteica nosacīto nomas maksas sākumcenu EUR 0,33 par kvadrātmētru mēnesi bez PVN. Iznomāšanas termiņš – desmit gadi, mērķis - komercdarbība.

Iznomās mutiskā izsolē ar augšupejošu soli Balvu novada pašvaldībai piederošo nedzīvojamu telpu Nr. 27 ar kopējo platību 47,7 m² platībā, Vidzemes ielā 2B, Balvos. Noteica nosacīto nomas maksas sākumcenu EUR 1,31 par kvadrātmētru mēnesi bez PVN. Iznomāšanas termiņš – desmit gadi, mērķis - komercdarbība.

Izsolis nomas tiesības uz Balvu novada pašvaldībai piekritīgo zemes vienību Krišjānu pagastā 3,6 ha kopplatībā (zemes gabals bez apbūves tiesībām ar lietošanas mērķi – zeme, uz kurās galvenā saimnieciskā darbība ir lauksaimniecība). Apstiprināja zemes gabala nomas tiesību sākumcenu EUR 217 gadā bez PVN.

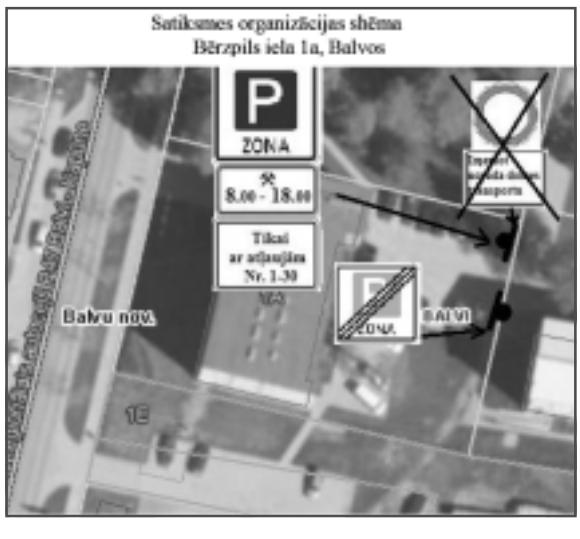
Izsolis nomas tiesības uz Balvu novada pašvaldībai piekritīgo zemes vienību Balvu pagastā 0,1540 ha kopplatībā (zemes gabals bez apbūves tiesībām ar lietošanas mērķi – individuālo dzīvojamo māju apbūve). Apstiprināja zemes gabala nomas tiesību sākumcenu EUR 28 gadā bez PVN.

Piešķir atvaiņājumus

Piešķīra Balvu novada pašvaldības domes priekšsēdētāja vietnieci Amitai Petrovai ikgadējo apmaksāto atvaiņājumu – divas kalendārās nedēļas no šī gada 26.apriļa līdz 12.maijam (ieskaitot) par nostrādāto laika periodu no 2020.gada 16.jūnija līdz 2021.gada 15.jūnijam. Tāpat piešķīra Balvu novada pašvaldības izpilddirektorei Guntai Raibekazei ikgadējo apmaksāto atvaiņājumu – vienu kalendāro nedēļu no šī gada 10.maija līdz 16.maijam (ieskaitot) par nostrādāto laika periodu no 2020.gada 19.decembra līdz 2021.gada 18.decembrim. Uzdeva Balvu novada pašvaldības Vispārējās un juridiskās nodajās vadītāji Ilonai Blūmai veikt Balvu novada pašvaldības izpilddirektora un administrācijas vadītāja pienākumus izpilddirektora prombūtnes laikā.

Maina satiksmes organizāciju

Atļāva uzstādīt vienu norādījuma ceļa zīmi Nr. 529 "Stāvvietu zona", vienu norādījuma zīmi Nr. 530 "Stāvvietu zonas beigas", vienu papildzīmi Nr. 828 "Darbības laiks" un vienu papildzīmi Nr. 849 "Pārējā papildinformācija" Bērzpils ielā 1a, Balvos, saskaņā ar satiksmes organizācijas shēmu. Atļāva noņemt vienu aizlieguma ceļa zīmi Nr. 302 "Braukt aizliegts" un vienu papildzīmi Nr. 849 "Pārējā papildinformācija" Bērzpils ielā 1a, Balvos, saskaņā ar satiksmes organizācijas shēmu.

Vēriņā acs

Atrodot foto 10 atšķirības, Jums ir iespēja iegūt balvu. Atbildes gaidām līdz 15.maijam.

4. kārta

Iepriekšējai kārtai iesūtītas 19 pareizas atbildes. Konkursa "Vēriņā acs" 3.kārtā veiksme uzsmaidija VALENTĪNAI KREMEREI no Susāju pagasta. Pēc balvas griezties redakcijā.

Palauzi galvi

4. kārta

Piedāvājam pašlaik Eiropā populārāko galvas lauzišanas miklu, kuru atrisinot, iespējams jūs saņemsiet pārsteiguma balvu. Tukšajos laukumos ieliecieciet ciparus tā, lai katrā mazajā kvadrātā un visos kopā horizontālajās un vertikālajās rindās nebūtu divu vienādu ciparu. Atbildes gaidām līdz 15. maijam.

6					5	
		7		5 4		6
				2 3	7	9
3	8		7 1			4
7		4		8	9	1
				4 2		3 7
9		2 4 3				
	1		5 7		6	
		5				3

Pareizas atbildes iesūtīja: V.Mancevičs, V.Šadurska, V.Gavrjušenkova, S.Petrova, L.Pužule, M.Reibāne, I.Dzergača, Z.Pulča, St.Lazdiņš, Z.Bērziņa, M.Bleive, A.Ruduks, L.Krilova, M.Pretice (Balvi), J.Slišāne, A.Mičule (Tilža), V.Krēmere (Susāju pagasts), M.Keiša (Upīte), B.Sopule (Viķsna), Z.Šulce (Liepāja).

Foto konkurss

Katra mēneša labākās fotogrāfijas autors saņems balvu. Fotogrāfijas var iesūtīt pa pastu – Balvi, Teātra ielā 8, LV-4501, vai elektroniski – vaduguns@apollo.lv. Pie foto obligāti norādāms vārds, uzvārds (vēlams - tālrinis).

Tādi bija svētki Balvos! Iesūtīja Andris no Balvu novada.

Par aprīļa labāko fotogrāfiju autoru atzīts DZINTARS PUTNIŅŠ ar fotogrāfijām "Retro bilda", kas publicētas 20.aprīlī. Pēc balvas griezties redakcijā.

Lappusi sagatavoja E.Gabranovs

Līdzjūtības

Ilgū mūžu nodzivoju,
Daudz darbiņu padarīju.
Nu dusēšu viegli, saldi
Baltā smilšu kalniņā.
(Latv.t.dz.)
Izsakām patiesu līdzjūtību
tuviniekiem,
ZINAIDU ALEKSEJEVU aizsaulē
pavadot.
Antoņina, Asja, Genovefa, Gunta,
Inta, Puki, Santa, Taņa, Mirdza

Saņem, labā Zemes māte,
Vienu sirmu māmulīti,
Apsedz viņu silti, silti
Savām skuju villainēm.

(Latv.t.dz.)

Izsakām dzīļu līdzjūtību **Andra**
Aleksejeva ģimenei sakārā ar
VECMĀMĪNAS guldīšanu smilšu
kalniņā.
Ineses, Solvitas, Jautrītes ģimenes

Uz spārniem dzērves nes jau
pavasari,
Un piesaulē jau vizbulītes zied,
Un ir tik skumji, ir tik joti skumji,
Ka tieši tagad tev bij' jāzīriet.

(J.Ziemeļnieks)

Lai mūsu klusa un patiesa līdzjūtība
dod spēku Tev, Ilmār, un pārējiem
tuviniekiem, māti **LIDIJU VOICIŠU**
pavadot mūžībā.

Raiņa 54.mājas kaimīni

Vienai dzīvei vieni vārti,
Saules gaismai atvērti.
Žēl tikai, ka nezinām,
Cik ilgi valā mums ir tie...

Pavadot mūžības ceļā
JURIJU MEĻNIKOVI, izsakām
patiesu līdzjūtību **sievai Ludmilai**
un pārējiem tuviniekiem. Esam
kopā ar Jums sāpuj brīdi.

Maslovi

Gaisma, kas cilvēkā dzīvo,
Un siltums, ko izstaro sirds,
Tas nezūd, tas paliek un mirdz.

(V.Egle)

Skumju brīdi, atvadoties no māsas
un tantes

LEONTĪNES SKROMULES,
izsakām līdzjūtību **Antonijas,**
Edgara Jermacānu ģimenēm un
Lilitai.

Anna, Péteris, Inese, Andrejs

Uz spārniem dzērves nes jau
pavasari,
Un piesaulē jau vizbulītes zied,
Un ir tik skumji, ir tik joti skumji,
Ka tieši tagad tev bij' jāzīriet.

(J.Ziemeļnieks)

Izsakām patiesu līdzjūtību **Andrim**
Supem un tuviniekiem, Juri Supi
mūžības ceļā pavadot.

Stacijas pamatskolas tehniskie
darbinieki

Pērk

Z.s "Strautiņi"
iepērk **mājlopus.**
Samaksa tūlitēja. Labas cenas.
Tālr. **29411033.**

IEPĒRK
MĀJLOPUS
-AUGSTAS CENAS
-SAMAKSA TŪLITĒJA
-ELEKTRONISKIE SVARI
tel. 27777733
www.galasparstrade.lv

SIA "RENEM"
iepērk
jaunlopus,
aitas, liellopus.

Elektroniskie svari.

Samaksa skaidrā naudā vai ar pārskaitījumu.
Tālr. **29996309, 26447663,**
29485520, 26373728 vai uz
e-pastu:

re-nem@inbox.lv

Zvaniet - cenas mainās katru nedēļu.

Pērk mežus, zemi, izcirtumus,
cirsmas. Tālr. 29433000.

SIA "Senlejas" iepērk liellopus,
teļus. BIO liellopiem augstas cenas!
Samaksa tūlitēja. Tālr. 62003939.

"Craftwood" PĒRK MEŽA
ĪPĀSUMUS visā Latvijā, cena no
1000-10000 EUR/ha. Samaksa
darījuma dienā. Tālr. 26360308.

Pērkam jūsu veco auto jebkādā
kārtībā. Tālr. 20233237.

Pērku meža, lauksaimniecības
zemi. Tālr. 29386009.

Meklēju pastāvīgam darbam
STRĀDNIEKUS ar prasmēm
šķaptelēšanā, krāsošanā,
apmešanā un reģipša darbos.
Tālr. 27848451.
Nemeklēju palīgstrādniekus!

Darbs TRIMMERĒŠANĀ,
STĀDIŠANĀ UN MEŽA PLATĪBU
AIZSARDZĪBA. Alga: EUR 850 -
1000. Saimnieciskā darba veicējs
Silards Zigats.
Tālr. 22484132.

Pārdod

Z/S "Užgava" pārdod auzas,
miežus, pārtikas kartupeļus 'Vineta',
'Laura'. Tālr. 29432655.

Pārdod lopbarībai: kartupeļus
(sēklas izmēra), graudus (digstoši).
Piegāde. Tālr. 25442582.

Skaldīta malka. Cena
23 EUR/berkubā. Piegādes
apjoms līdz 7 berkubiem. Ir sausā.
Tālr. 25543700.

Pārdod skaldītu malku.
Tālr. 26442615.

Skaldīta malka ar piegādi.
4,5 m³ - EUR 155. Tālr. 29418841.

Pārdod 3 m malku (zāģēta
decembrī). Tālr. 29165808.

Pārdod skaldītu malku ar piegādi.
Kravas cena - EUR 160.
Tālr. 26425960.

Z/S piedāvā jaunputnus, dējējvistas.
Iespējama piegāde. Tālr. 29186065.

Pārdod dējējvistas. Tālr. 22845900.

Pārdod grūsnu govi. Tālr. 26676295.

Pārdod bišu dravas Balvu
novadā, Kubulu pagastā, un
Kārsavas novadā, Salnavas
pagastā. Visas bites ir ārstētas
un bišu saimes ir spēcigas.
Pārdod arī biškopja inventāru.
Precīzāka informācija, sazinoties
pa tālruni **26383648.**

SIA "Ērgļu Miesnieks" pārdod Latvijā
audzētu cūkgaļu ar bezmaksas
piegādi. Tālr. +37126326705,
+37126937530.

Kūtsmēslis ar piegādi.
Tālr. 26431999.

Zirgu mēslis ar piegādi.
Tālr. 28759616.

Pārdod Opel Zafira, 1.9, 2006.g.
Tālr. 28873974.

Apsveikumi

Labs rīts lai ienāk Tavās mājās,
No kafijas skauj rūgtens aromāts,
Bet pretī rūgtumam lai labi klājas,
Un viss, kas iecerēts, Tev izdodas!

Krustmāt, Zigrīd! Lai prieks, ko Tu esi sniegusi
citiem, šodien atgriežas pie Tevis. Novēlam Tev joti
laimīgu dzimšanas dienu!

Krustdēla Kaspara ģimene

Atkal iesākusies jauna diena,
Laika rādis nerimtiņi skrien,
Gribu paspēt novēlēt Tev laimi,
Lai šai dienā vairāk prieka tiek.
Pasmelies no avotiņa veldzes,
Katra lāse možumu Tev sniegs.
Vieglis gājums dienai, nejūt smeldzi,
Sirdij vārda glāsts ikkatrs liegs.
Pacelies uz pirkstu galīem, jaujies,
Lai skar Tavu vaigu saulesstars...

Vissirsnīgākie sveicieni mīļajai māsiņai

Zigrīdai Lizinskai skaistajā jubilejā!

Vēlam: katrā dienā balti ziedēt, starot un sildīt, kā
spožai saulītei pasaulē laimi radīt. Lai izdodas!

Māsa ar ģimeni, Kristīne, Andis

Kā laba grāmata ir visa mūsu dzīve,
Tā skaista šodien, skaistāka būs rit.
Un laimigs ir tas, kas spēj ar savu dzīvi
Kaut vienu labu rindu ierakstīt.

Sirsniņi sveicam **Aivaru Kindzuli**
skaistajā dzīves jubilejā! Vēlam labu veselību,
panākumus un dzīvesprieku.

Brālis un māsa ar ģimenēm

Dažādi

Sakarā ar telpu remontu, no 5.maija
S.SEMJONOVAS ĢĀP strādās
Balvu poliklīnikā.

Iebūvē labierīcības privātmājās.
Remontējam piebraucamos celiņus.

Tālr. 25685918.

Dārzu apstrādāšana.
Tālr. 26512307.

Zāģējam malku. Tālr. 22044458.

Piedāvā darbu

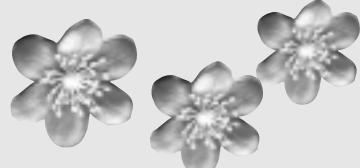
Meklēju pastāvīgam darbam
STRĀDNIEKUS ar prasmēm
šķaptelēšanā, krāsošanā,
apmešanā un reģipša darbos.

Tālr. 27848451.

Nemeklēju palīgstrādniekus!

Darbs TRIMMERĒŠANĀ,
STĀDIŠANĀ UN MEŽA PLATĪBU
AIZSARDZĪBA. Alga: EUR 850 -
1000. Saimnieciskā darba veicējs
Silards Zigats.
Tālr. 22484132.

Esam atvērti!

Teātra ielā 8, Balvos, darba dienās no plkst. 8.00 līdz 16.00.

Aicinām klientus izmantot elektroniskos pakalpojumus -

e-pasts: vaduguns@apollo.lv, vai zvanīt uz tālr. **26161959, 64507018** (darba laikā).

maijam?!

Kad aiziet cilvēks pašā spēku briedā,
Kad katra šūna alkst vēl sauli sveikt,
Vaid zeme, atbalss salūst vēju ziedā
Kā dzērvēs sauciens kvēls, bet nepabeigts.
Šajā negaiditajā sāpju un skumju brīdi izsakām patiesu līdzjūtību mammāi Teklai Supei un pārējiem pierēgajiem, JURI SUPI pavadot Mūžības celā.

Terēzija, Valentina, Mārīte G., Veronika, Lidija, Voldemārs, Līvijs, Ārija, Aina St., Maruta A., Palmīra, Biruta, Marianna

Mums paliks tavi vārdi,
Mums paliks tava sirds.
Un liekas, ka ikviennā zvaigznē Vēl tavas acis pretī mīrdz.
Izsakām vispatiesāko līdzjūtību Ingrīdai, Līvai un pārējiem tuviniekiem, vīru, tēti JURI SUPI pāragri zaudējot.
Skolotāja Anna, Edvīns

Kas smagāks vēl var būt,
Pa dzives taku ejot,
Kā atdod zemei to,
Kas sirdīj tuvs un dārgs.
Lai mūsu klusa un patiesa līdzjūtību dod mieru, spēku un izturību Teklai, Ingrīdai, Līvai, Andrim, Jānim un pārējiem tuviniekiem, JURI SUPI mūžības celā pavadot.
Medņu ģimene

Lai miers maniem bēziem, zem kuriem es stāju.
Lai miers manai zemei, pa kuru es gāju.
Lai miers maniem putniem, kas debesis skrēja.
Un deva daudz spēka no saules un vēja.
Klusā un patiesa līdzjūtība Līvai un Ingrīdai Supēm, pavadot TĒTI un VĪRU kapu kalnīnā.
Sarmīte Leišavniece, Valentina Buža

Aiz dzives paliek mūžs
Un labais darbs, kas tajā veikts,
Paliek domas, mīli vārdi,
Līdz galam kaut kas nepateikts.
Skumju un sāpju brīdi izsakām patiesu līdzjūtību Andrim, Jānim, māmiņai, visiem tuviniekiem, pavadot brāli, dēlu JURI SUPI Mūžības celā.
Stacijas pamatskolas bijušie klassesbiedri, audzinātāja Ināra

Ei palieku teptat -
Aiz zvaigznēm, kur sargeņēļi mīt,
Mīlo sirdspukstos
Un baltās domu krustcelēs, kur satikties.
Mūsu visdzīļākā līdzjūtība smagajā sāpju brīdi Līvai un Ingrīdai, pavadot TĒTI un VĪRU klausājā kapu kalnīnā.
Stacijas pamatskolas bijušie klassesbiedri, audzinātājas Gunta, Dina, Inga, Zanda

Tik daudz vēl nepateiktā
No dzīvē izjustā,
Tik daudz vēl nepaveiktā
No mūžā cerētā.
(V.Kokle-Līviņa)

Kad pēkšni un negaidot pārtrūkst dzives pavediens, mana visdzīļākā līdzjūtība māmiņai, sievai, meitai un pārējiem tuviniekiem, JURI SUPI mūžības celā pavadot.
Audzinātāja Sarmīte

Rūgta asara pār vaigu norit,
Roka ceļas smilšu sauju sviest.
Nekas nav atgriežams ne rīt, ne parīt,
Tik izturēt un paciest, nesalūzt.
Mūsu klusa un patiesa līdzjūtība Teklai, Ingrīdai, Līvai, Jānim, Andrim, Agrim un pārējiem tuviniekiem, JURI SUPI mūžības pavadot.
Zeltkalnu ģimene

Vairs manis neesot,
Ak, neticet, es esmu
Ar jums, starp jums
Ar maigo ziedu dvesmu
Ik rasas pilienā, kas Saulē lās,
Gan jūsu sirdīs, domās, atmiņās...
(I.Rudene)
Mēs klusi noliecam galvas, kad uz smilšu ceļa krit zaļo skuju raksti un atvadu ziedos smaržo sēras.
Skumju brīdi esam kopā ar Teklu Supi un pārējiem tuviniekiem, dēlu JURI pavadot aizsaules celā.
Deju kopa "Rūtas" un vadītāja

Uz spārniem dzērves nes jau
pavasari,
Un piesaulē vizbulītes zied,
Un ir tik skumji, ir tik ļoti skumji,
Ka tieši tagad tev bij' jāaiziet.
(J.Ziemeļnieks)

Ir pienācis melns un nežēlīgs pavasara rīts... raud sveces... sāp domas, jo liktenis pēkšni mūžībā ir aizsaucis dēlu JURI SUPI.
Lai mūsu patiesa līdzjūtību dod spēku un palīdz pārvarēt dvēseles sāpes Tev, Tekla, un Taviem tuviniekiem.
Tūmiņi, Ināra

Kopš ir noslēdzies šīs melnais
loks,
Eju klusi, degdama kā lāpa,
Liesmodama nejūtu vairs sāpes.
Vakar Tur Ap Tevi kuss bij viss,
Tu ar vēju sarunājies mirkli.
Vējš bij zemei pieplacis un atstājis
Uz balta sola melnu irklī.
(C.Dinere)

Izsakām visdzīļāko līdzjūtību lielajās bēdās Teklai un Ingrīdai Supēm, un pārējiem tuviniekiem, dēlu un vīru JURI SUPI mūžībā pavadot.
Kubulu jauktais vokālais ansamblis, Anna, Maija

Kur vārdus rast, kas būtu
mierinājums,
Kad cilvēks zemes klēpi dusēt
steidz,
Kad negaidot ir pārrauts mūža
gājums
Un ardievas tik daudz kam jāpateic.
(K.Apškrūma)
Šajā negaiditajā skumju un atvadu brīdi, kad mūžībā ir devies mūsu kolēģis JURIS SUPE, izsakām visdzīļāko līdzjūtību ģimenei un tuviniekiem, viņu pāragri aizsaule pavadot.
Balvu Sporta skolas peldbaseina kolektīvs, Inga Bleidere

Kaut varētu šo smilšu sauju nemest,
Bet to vairs nevar, maijs bez tevis
plauks.
Nem mūsu mīlestību, lai tev nesalst,
Nem siltus vārdus aukstā ceļā līdz.
(J.Osmanis)

Mūsu patiesa līdzjūtība Līvai, Ingrīdai, Andrim, Rutai un pārējiem tuviniekiem, JURI SUPI pavadot mūžībā.
Deju kolektīvi "Cielaviņa", "Kubulinš" un Zita

Pavasara cirulputeni, ko ļāvi
Atņemt cilvēku labu un milū?
Nu ardievas jāteic, bet vārdi klūst
klusi,
Jo aizej mūžībā uz debesu pusi.
Kad mūžībā ir devies mūsu kolēģis JURIS SUPE, skumju un atvadu brīdi esam kopā ar visiem tuviniekiem.
Balvu Sporta skola

Kaut varētu šo smilšu sauju nemest,
Bet to vairs nevar, maijs bez tevis
plauks.
Nem mūsu mīlestību, lai tev nesalst,
Nem siltus vārdus aukstā ceļā līdz.
(J.Osmanis)
Skumju brīdi esam kopā ar Teklu, Ingrīdu un Līvu, DĒLU, VĪRU un TĒVI pavadot.
Balvu Centrālā bibliotēka

Mēs klusi paliekam šai krastā,
Vēji šalkos un mierinās mūs,
Bet tava vieta, kas bija šai dzīvē,
Vienmēr mūsu atmiņās būs.
Izsakām visdzīļāko līdzjūtību radiem, draugiem, kolēģiem, atvadoties no mūsu bijušā darbābiedra JURA SUPES.
Balvu policijas kolektīvs

Mana ēna vēl sulta.
Pavisam nesen te biju.
Tukšums vēl pilns.
Klusums vēl skaļš.
Izsakām līdzjūtību Ingrīdai, Līvai un tuviniekiem, JURI SUPI mūžības celā pavadot.
Balvu Ev. Luteriskās draudzes kora daībnieces

Var nemanot pienākt salna,
Kad ziedi kā sniegpārslas birst.
Nav sacīts, cik dzīve ir gara,
Tās pavediens pēkšni var ier.
(M.Jansone)

Mēs patiesa līdzjūtība Teklai, Ingrīdai, Līvai un pārējiem tuviniekiem, JURI SUPI pāragri zaudējot.
Ivara Buša ģimene

Ir sāpes, ko nevar dalīt uz pusēm,
Nav tādu vārdu, kas mierināt
spētu...
Nostājas blakus tev draugi un kļūs,
Kaut vai tā, lai palīdzētu.

Skumju brīdi esam kopā ar Ingrīdu Supi, vīru JURI mūžības celā pavadot.
Sandra, Ingūna, Ilona, Rudīte, Ingūna

Aiz katram paliek dzīve
Un pasacītais vārds,
Bet atmiņas tik dārgās
Sirds ilgi saglabās.
Mūsu klausā līdzjūtība Jānim un tuviniekiem, brāli JURI SUPI Mūžībā pavadot.
Balvu pilsētas ģimnāzijas klassesbiedri un audzinātāja Rugāju novada Eglaines pamatskola

Uz spārniem dzērves nes jau
pavasari,
Un piesaulē jau vizbulītes zied,
Un ir tik skumji, ir tik ļoti skumji,
Ka tieši tagad tev bij' jāaiziet.
(J.Ziemeļnieks)

Skumju brīdi klusa un patiesa līdzjūtība Teklai Supei un tuviniekiem, JURI SUPI pavadot kapu kalnīnā.
Sveta, Dainis, Sanita, Vitālijs

Vien atmiņas ziedēs ap tevi
Tik baltais kā ābeles...
Vispatiesākā līdzjūtība, sāpu smagumu pārvarot Teklai Supei un tuviniekiem, mīlo dēlu, brāli, vīru un tēti JURI pāragri zaudējot.
Rita, Iveta un Juris

Katram skrejcejam,
Ko veicam savā dzīvē,
Ir taisne pēdējā, un tas ir viss.
Paliek zeme, draugi, mīlestība,
Un priedēs vējš, no ceļa piekusis.
(J.Silazars)

Kad ziedu sega klāj JURA SUPES

kapu kopīnu, domās esam kopā un

izsakām patiesu līdzjūtību visiem

viņa mīļajiem tuviniekiem.

Tālis Korlašs ar ģimeni

Ir tumsa nodzēsusī silto liesmu,
Vēl grūti aptvert to, cik zudums
liels...
(Ā.Elkse)

Mūsu patiesa un dzīļa līdzjūtība Ingrīdai, Līvai, Vīru un Tēti mūžībā pavadot.

Krustmāte Ināra ar ģimeni

Uz spārniem dzērves nes jau
pavasari,
Un piesaulē jau vizbulītes zied,
Un ir tik skumji, ir tik ļoti skumji,
Ka tieši tagad tev bij' jāaiziet.
(J.Ziemeļnieks)

Izsakām līdzjūtību mātei, sievai, meitai un brālu ģimenēm.

JURI SUPI pavadot kapu kalnīnā.

Zelču ģimene

Vairs manis neesot,
Ak, neticet, es esmu
Ar jums, starp jums
Ar maigo ziedu dvesmu
Ik rasas pilienā, kas Saulē lās,
Gan jūsu sirdīs, domās, atmiņās...
(I.Rudene)

Izsakām līdzjūtību mātei, sievai, meitai un brālu ģimenēm,

JURI SUPI mūžībā pavadot.

Gunvaldis ar ģimeni

Kur vārdus rast, kas būtu
mierinājums,
Kad cilvēks zemes klēpi dusēt
steidz,

Kad negaidot ir pārrauts mūža
gājums
Un ardievas tik daudz kam jāpateic.
(K.Apškrūma)

Izsakām patiesu līdzjūtību Teklai, Ingrīdai, Līvai un pārējiem tuviniekiem, JURI SUPI pāragri zaudējot.

Kubulu pagasta pārvaldes kolektīvs

No atmiņām paliek tik starojums
maigs
Tā kā liedagā saulrieta pēdas,
Turp, kur tu aiziesi, apstāsies laiks,
Norims sāpes, rūpes un bēdas.
Izsakām visdzīļāko līdzjūtību un skumju brīdi esam kopā ar Skaidrīti, Egilu, Ediju Krivišiem, TĒTI mūžībā aizvadot.

Bijušie klassesbiedri un audzinātāji

Rugāju novada vidusskola

Mēs klusi paliekam šai krastā,
Vēji šalkos un mierinās mūs,
Bet tava vieta, kas bija šai dzīvē,
Vienmēr mūsu atmiņās būs.
(S.Kaldupe)

Mūsu patiesa līdzjūtība Elīnai Kapteinei, VECTĒVU mūžībā pavadot.
SIA "Balvu un Gulbenes slimnicu apvienība" kolektīvs

Klusiem soļiem māmuliņa,
Mūžam durvis aizvērusi,
Ne vārdīņa nebeldusi,
Skumjas sirdī atstājusi.
(V.Kokle-Līviņa)

Izsakām patiesu līdzjūtību Anitai, Laurai, Jānim Stepanoviem, māmiņu, vecmāmiņu mūžības ceļā pavadot.
Marcijanna, Pēteris, Gunārs ar ģimeni, Ināra ar ģimeni

Kas bijis reiz,
Tas nebūs vairs nekad,
Tas pavasars...
Tas brūkleņzieds...
Tas cilvēks...
(J.Sirbārdis)
Mūsu klusa, patiesa līdzjūtība meitai Anitai Stepanovai, mazbērniem Laurai un Jānim un visiem pārējiem tuviniekiem, mūžības ceļā pavadot ANNU VOILAKU.
Dārza ielas 12A mājas iedzīvotāji

Lūgsmī tavai dvēselitei
Debesēlā mieru gūt,
Lai ar tevi zvaigznes starā
Varam domās kopā būt.
(V.Kokle-Līviņa)

Kad pa skujām klāto taku mūžībā dodas mamma un vecmamma ANNA VOILAKA, mūsu patiesa līdzjūtību Anitai Stepanovai, Jānim un Laurai.

Logu ģimene un Lolita

Pierimst soļi, kļūs doma,
Neskan mīļas mātes balss.
Tikai kļūsā sāpe sirdi
Ilgi vēl pēc viņas saukš.
Skumju brīdi esam kopā ar Anitu Stepanovu un pārējiem tuviniekiem, māti ANNU VOILAKU mūžībā pavadot.
Bērzpils vidusskolas kolektīvs

Lai sapnis balts viņas dvēseli aijā,
Un kļūsās miers ar saviem spārniem sedz.
(Ā.Elkse)

Izsakām līdzjūtību Anitai, Laurai, Jānim, MĀMINU, VECMĀMINU mūžībā pavadot.

Valda Dundenieka ģimene

Es pieskaros pie mēnesnīcas
Un tāvā vaigu skūpstā, māt.
Met zvaigznes debess loku vistot,
Pār mani mūžam stāvi klāt.
Izsakām visdzīļāko līdzjūtību Anitai Stepanovai un pārējiem tuviniekiem, MĀTI smilšu kalnīnā pavadot.
Rugāju novada vidusskola

Tu esi manas dzīves daļa, māt,
Lai visu pateiku - vēl tādu vārdu nav,
To asaras un sāpes neatļauj...
Izsakām līdzjūtību Aleksandram un Tatjanai Aleksejeviem un ģimenei, no MĀTES, VĪRAMĀTES, VECMĀMIŅAS, VECVECMĀMIŅAS atvadoties.
Lūcija, Māris

